

Fredag den 8. november 2013 (D)

1

16. møde

Fredag den 8. november 2013 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 53:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 31.10.2013).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 54:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om offentlige veje. (Forhøjelse af afgiften for parkering til gene for personer med handicap m.v. og bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 31.10.2013).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Sikkerhed i retssale).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 31.10.2013).

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet er åbnet.

Fem medlemmer af Folketinget, Uffe Elbæk (UFG), Bjarne Laustsen (S), Karin Gaardsted (S), Karin Nødgaard (DF) og Steen Gade (SF), som har haft orlov, har nu meddelt, at de fra og med den 9. november 2013 atter kan give møde.

Endvidere har medlem af Folketinget Thomas Jensen (S) meddelt, at han fra og med den 12. november 2013 igen kan give møde.

Dermed ophører hvervet som midlertidigt medlem af Folketinget for Pernille Boye Koch (RV), Per Husted (S), Rasmus Lynghøj (S), Merete Dea Larsen (DF), Kristen Touborg (SF) og Peder Christensen (S).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 53:**Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.**

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 31.10.2013).

Kl. 10:01

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver ordet til Venstres ordfører, hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 10:01

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. For de fleste danskere er det nærmest en selvfølge, at man er dansk statsborger, og det er ikke noget, de fleste tænker så meget over i hverdagen. Jeg kan sagtens sætte mig ind i, hvad det betyder at have et hjemland, et sted, man hører til og føler sig hjemme.

Langt de fleste personer på det lovforslag, vi behandler i dag, føler sig – tror jeg – med stor sikkerhed allerede hjemme i Danmark, flere er endda født her, men det er vores opgave at være med til at sikre, at formaliteterne er i orden, så de også kan kalde sig danskere på papiret. Det er ikke en formalitet at være eller blive dansk statsborger, det er et privilegium. Det er en stor glæde at få lov til at være med til at give folk dansk statsborgerskab.

Denne gang drejer det sig om 1.109 personer og helt præcist 481 børn. I Venstre bemærker vil dog, at de 873 personer på lovforslaget er optaget efter de gamle retningslinjer og 234 er optaget efter de nye, mere lempelige retningslinjer, som regeringen har vedtaget sammen med Enhedslisten. Dem, der er optaget efter de nye retningslinjer, opfylder ikke nødvendigvis de krav, som vi har efter de gamle retningslinjer. Det skal jo ikke komme de mange til skade, at der er personer på listen, som ikke opfylder de tidligere krav til statsborgerskab, og de krav, som vi i Venstre synes er fornuftige krav. Desuden kan vi jo i øvrigt heller ikke vide, hvor mange af de 234, der også ville have kunnet få dansk statsborgerskab efter de gamle regler. Så Danmark er et land, hvor mange mennesker ønsker at blive statsborgere.

Det er vi i Venstre stolte af, og det er glædeligt, når mennesker ønsker at være en permanent del af det danske samfund og ønsker at bidrage aktivt til fællesskabet. Derfor byder vi de nye danskere, der er her på lovforslaget, velkommen, og af den grund stemmer vi også for lovforslaget og støtter det.

Kl. 10:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så giver jeg ordet til hr. Lennart Damsbo-Andersen som Socialdemokraternes ordfører.

Kl. 10:03

Kl. 10:06

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak for det.

Det er altid glædeligt at byde nye danske statsborgere velkommen i det danske samfund. Derfor er det også en rigtig god dag i dag. Med lovforslaget her giver vi statsborgerskab til 1.109 voksne og 481 børn. Nu bliver de en fuldgældig del af fællesskabet, og der er ingen tvivl om, at det er vigtigt, både for os som samfund og også netop for de mennesker, som bliver danske statsborgere.

Statsborgerskabet er en anerkendelse af de udlændinge, der har gjort sig umage for at blive en del af det danske fællesskab. De har bevist, at de vil det danske samfund, at de taler vores sprog, at de engagerer sig i vores samfundsforhold. Derfor fortjener de også at være statsborgere her i Danmark.

Statsborgerskabet er også et vigtigt skridt på vejen mod bedre integration. Vi viser de nye statsborgere, at vi anerkender dem fuldt ud som danskere. Det giver dem endnu mere motivation til at være en hel og aktiv del af det samfund, som de bor i. Naturligvis støtter Socialdemokratiet lovforslaget, og jeg vil gerne ønske alle de nye danske statsborgere et stort tillykke og sige hjertelig velkommen. Jeg glæder mig til at møde mange af dem på statsborgerskabsdagen her til april i foråret 2014.

Kl. 10:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian Langballe.

Kl. 10:05

Christian Langballe (DF):

Jeg har et spørgsmål til ordføreren. Jeg vil godt høre, om statsborgerskabet for Socialdemokraterne er et integrationsmiddel, eller om det er et mål. Er det sådan, at man siger, at de folk, der forbereder sig på statsborgerskabsprøven og i øvrigt skal opfylde de betingelser, der er, nu er fuldgældige medlemmer af det danske samfund – det vil altså sige, at de er integreret i det danske samfund – eller siger man, at det her er et trin på vejen, hvor de så skal blive integreret bagefter? Er det det, der er Socialdemokratiets holdning?

Kl. 10:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:05

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det her kan meget nemt blive en meget akademisk diskussion. For Socialdemokratiet starter integrationen i det danske samfund fra dag et, når man kommer, og jeg kan jo ikke svare på, hvornår det så slutter for den enkelte. Men statsborgerskabet er i hvert fald en anerkendelse af den enkelte.

Kl. 10:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Christian Langballe.

Kl. 10:06

Christian Langballe (DF):

Jeg noterede mig bare, at ordføreren sagde, at statsborgerskabet er et middel til integration. For Dansk Folkeparti forholder det sig omvendt. Det er jo målet at få statsborgerskab, og man må gå ud fra, at hvis folk får statsborgerskab, så er de fuldt integreret i det danske samfund. Jeg vil bare lige høre, hvordan det forholder sig, for det lader til, at vi har to vidt forskellige syn på, hvad det vil sige at få dansk statsborgerskab.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:06

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Når der gives statsborgerskab i Danmark, måler man jo ikke, hvorvidt folk er integreret eller ej. De bliver målt på, om de kan tale dansk, og de bliver målt på, om de forstår det danske samfunds indretning. Hvorvidt og hvornår man er fuldt integreret i samfundet, må de være den enkelte selv, der finder ud af.

Kl. 10:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det hr. Christian Langballe, denne gang som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Christian Langballe (DF):

Jeg takker for ordet. Der er flere grunde til, at vi i Dansk Folkeparti siger nej til lovforslaget om at give indfødsret eller statsborgerskab til de 1.109 personer, der er på lovforslaget.

For det første er der de to statsløse, som er på lovforslaget og derfor automatisk får statsborgerskab i kraft af statsløsekonventionen. Det er jo et forhold, som vi før har bestridt. Vi mener ikke, at statsløsekonventionen skal give automatisk statsborgerskab. Vi vil i øvrigt spørge om sagen under udvalgsbehandlingen, fordi der er et par ting, der undrer mig. De to statsløse, der er på lovforslaget, er jo altså ikke palæstinensere, men efter alt at dømme vietnamesere, og det vil sige, at de selv eller snarere deres forældre er blevet født i staten Vietnam. Hvordan kan de så være statsløse? Vi vil i hvert fald gerne have svar på, hvordan praksis er på dette område.

Den anden grund til, at vi siger nej, er det forhold, at der eksempelvis gives statsborgerskab til 177 personer fra Afghanistan. Man må undre sig. I 2001 begyndte krigen i Afghanistan og kampen mod Taleban. Siden 2002 har det været med dansk deltagelse. Der er faldet soldater i kampen mod terrortruslen fra Taleban og for sikkerhed og fred og frihed i Afghanistan. Der er soldater, der har ydet store ofre i Afghanistan. Nu skal de danske soldater jo trækkes hjem. Jeg troede så, at de afghanere, der er flygtet til Danmark, også skulle hjem og hjælpe med at bygge Afghanistan op. Men de skal åbenbart have statsborgerskab, hvilket jeg ikke begriber. Ifølge almindelig sund fornuft skulle disse mennesker selvfølgelig hjem – hjem og hjælpe med at bygge landet op. Hvorfor skal de have statsborgerskab? Det samme kan siges om de 245 irakere, der med denne lov får statsborgerskab. Hvorfor skal de i grunden ikke hjem til Irak? Jeg troede, det var det, der var meningen med at være flygtning, nemlig at man på et tidspunkt skulle hjem.

Langt hovedparten af de 1.109 personer, der med denne lov modtager statsborgerskab, er fra ikkevestlige lande. Omtrent halvdelen er fra muslimske lande. Det er en kendt sag, at Danmark igennem de sidste mange år er blevet ændret dramatisk både demografisk og kulturelt. Danmark er i fare for at blive balkaniseret og islamiseret, og det vil på lang sigt ødelægge Danmark. Det vil ødelægge den folkelige sammenhængskraft, og det vil skabe parallelsamfund og opsplitning, som man ser det ude i Egedalsvænge. Det lader til, at vi i Dansk Folkeparti er de eneste, der bekymrer sig om dette forhold.

Sidst, men ikke mindst, siger vi nej til lovforslaget, fordi kravet om dansk kundskaber er blevet lempet efter aftale mellem regeringen og Enhedslisten. Det forhold, der betyder aller mest for integrationen, er altså, at man kan det danske sprog. Det forarger os, at sprogravet lempes, hvilket kun kan betyde, at regeringen ikke bekymrer sig en døjt om integrationen.

Vi siger nej til lovforslaget.

Kl. 10:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så går vi til den radikale ordfører, fru Marlene Borst Hansen.

Kl. 10:11

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Min ordførertale i dag er ikke særlig lang. Til gengæld har jeg glædet mig til at holde den, for det er nemlig første gang, at jeg som ordfører skal være med til at førstebehandle et forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Det er stort at få tilkendt dansk statsborgerskab, og det er ansvarspådragende både for de mennesker, som nu bliver danske statsborgere, og for os andre, som har været det i mange år eller altid. For i dag bliver vores fællesskab større, og hvis et fællesskab skal fungere, kræver det, at vi alle tager ansvaret på os og sørger for, at det bliver stærkt og robust. Det er jeg ikke i tvivl om at de 1.109 mennesker, som nu får indfødsrets meddelelse, vil kæmpe og arbejde for, og jeg er sikker på, at langt, langt de fleste af os, som i dag udgør det fællesskab, vi kalder Danmark, vil glæde sig over at byde de nye medlemmer velkommen.

Jeg vil i hvert fald gøre det her fra folkestyrets allerfineste platform, nemlig Folketingets talerstol. Jeg vil byde de 1.109 nye danske statsborgere hjertelig velkommen til vores danske fællesskab.

Kl. 10:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian Langballe.

Kl. 10:12

Christian Langballe (DF):

Jamen jeg kan stille det samme spørgsmål til ordføreren, som jeg stillede til Socialdemokraterne. Jeg vil godt vide, om statsborgerskabet er et middel til integration, eller om det er et mål for integrationen.

Kl. 10:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:13

Marlene Borst Hansen (RV):

Der er jo nogle krav, der skal opfyldes, inden man kan få dansk statsborgerskab. Disse krav har alle de her mennesker opfyldt, og det er bl.a., at man kan tale dansk, og at man ikke er kriminel osv. Det at være integreret dansk kan jo antage rigtig, rigtig mange former, og der findes ikke sådan en eller anden skabelon, hvor vi siger, at man skal tro på et eller andet bestemt, eller at man ikke må tro på en anden religion. Vi siger, at hvis mennesker opfylder kravet om dansk kundskaber og opfylder kravet om ikke at være kriminelle og nogle andre krav, så giver vi dansk statsborgerskab, og det er jeg rigtig, rigtig glad for.

Kl. 10:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Christian Langballe.

Kl. 10:13

Christian Langballe (DF):

Altså, jeg går ud fra, at De Radikale stiller sig bag den aftale, regeringen har lavet med Enhedslisten. Der stiller man jo nogle krav, selv om de er blevet lempet, hvad vi er kede af. Men man stiller fak-

tisk nogle krav til, hvad det vil sige at være dansk og få dansk statsborgerskab. Så der er jo nogle krav i forvejen.

Jeg nævnte, at der er 177 afghanere, der får dansk statsborgerskab, og så jeg vil godt lige vide: Synes ordføreren ikke, at det egentlig er underligt, at man tildeler statsborgerskab i de pågældende tilfælde? Danske soldater har kæmpet for fred og sikkerhed i Afghanistan, og man må gå ud fra, at de her folk altså på et tidspunkt skal hjem og hjælpe med at bygge deres land op.

Kl. 10:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:14

Marlene Borst Hansen (RV):

Alle disse 1.109 mennesker er alle sammen blevet vurderet. Deres sag er blevet individuelt vurderet i Indfødsretskontoret. Nogle enkelte af dem har der været tvivl om, og de er så blevet forelagt Indfødsretsudvalget. Alle har været underlagt, kan man sige, det samme, den rigtige procedure, så vi kan stå her i dag. Og jeg tvivler ikke et øjeblik på, at det er helt rigtigt, at de får dansk statsborgerskab.

Kl. 10:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Og så er det Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 10:15

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil også godt på SF's vegne sige tillykke til de 1.109 personer, som nu kan få dansk statsborgerskab med det her lovforslag, når det engang bliver vedtaget.

Det er jo en lidt særlig dag, for på det her lovforslag er de første statsborgere kommet på efter de nye og mere fair regler, som vi i regering er blevet enige om. Det drejer sig om 234 personer. Så det er første gang, det sker, og det synes jeg selvfølgelig er godt. Vi har fastsat nogle nye krav til, hvordan man kan blive statsborger. Det handler om krav til dansk og til selvforsørgelse, og så er der oven i købet også en ny prøve på vej, som skal erstatte indfødsretsprøven. Og det er vores håb, at de her nye regler skal kunne give folk modet til at arbejde for at blive danske statsborgere af den simple grund, at målet er inden for rækkevidde, altså at det simpelt hen kan lade sig gøre på et eller andet tidspunkt.

Jeg vil sige til dem: Jeg er glad for, at I har valgt Danmark; jeg synes selv, det er et fantastisk sted at bo; jeg synes, det er flot, at I har bestået de relevante prøver, og jeg ønsker jer virkelig meget velkommen her i vores land.

Kl. 10:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Og så er det Enhedslistens ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:16

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. Det er på en måde sådan lidt fjollet at stå og sige velkommen til de nye statsborgere forstået på den måde, at mange af dem – langt de fleste – altså har boet her i årevis. Så velkommen er måske et lidt mærkeligt ord i den her sammenhæng. Men ikke desto mindre ved jeg, at langt de fleste af de mennesker, som står på det her lovforslag, har puklet for at få statsborgerskabet, og at det betyder rigtig meget for dem.

Enhedslisten stemmer selvfølgelig for lovforslaget. Vi er i Enhedslisten meget glade for, at vi i fællesskab med regeringen har ændret reglerne på det her område en smule, så man i lidt mindre grad spænder ben for mennesker, der f.eks. lider af en sygdom eller noget, der gør, at de ikke bare sådan lige kan leve op til meget skrappe krav. Men jeg mener fortsat, at reglerne på en række områder er urimelige, f.eks. synes jeg, det burde være langt lettere for børn og unge, der er født og opvokset i Danmark, at få et statsborgerskab. Så det vil vi blive ved med at arbejde for, men selvfølgelig stemmer Enhedslisten for lovforslaget.

Så vil jeg sige, at det jo er lidt paradoksalt, at hr. Christian Langballe omtaler nogle borgere som vietnamesere, når nu de borgere, der er tale om, er statsløse.

Men altså, Enhedslisten stemmer for lovforslaget.

Kl. 10:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det Liberal Alliances ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:18

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

I Liberal Alliance er vi først og fremmest glade for, at der er så mange, der ønsker at blive danske; det er jo sådan set et positivt tegn, at folk ønsker at blive en del af det danske fællesskab og opnå dansk statsborgerskab.

Når man ser på de regler, som gælder, kan man sige det på den måde, at Liberal Alliance godt kunne ønske sig, at de var anderledes end dem, der er aftalt. Vi prøvede jo at forhandle en del med regeringen om det her emne, men kunne ikke få enderne til at mødes, især fordi vi ikke mener, at de regler, der foreligger, er stramme nok i forhold til kravet om, at man har været selvforsørgende i en lang periode. Hvis det stod til os, skulle ingen, der har begået kriminalitet, kunne opnå dansk statsborgerskab; hvis det stod til os, skulle man have været selvforsørgende og skattebetalende i mindst 8 år, før man kunne opnå statsborgerskab; og hvis det stod til os, skulle folk, der modarbejder det danske demokrati, ikke kunne opnå dansk statsborgerskab.

Vi er dog af den opfattelse, at langt de fleste af de 1.109 personer, voksne, der er med på dette forslag, vil opfylde de kriterier, som man ville have stillet fra Liberal Alliances side, og det vil vi så ikke lade de øvrige, dem, vi gerne vil give statsborgerskab, komme til skade, og derfor vil jeg også godt sige: Velkommen til fællesskabet.

Jeg synes i modsætning til Enhedslisten, der er god grund til at sige velkommen, for det er jo ikke velkommen til Danmark; det er velkommen til det at være en del af det danske folk; det er sådan set det, det handler om. Så vi byder velkommen, og selvfølgelig især til dem, der ville opfylde reglerne, hvis vi havde bestemt, hvordan de skulle se ud.

Vi siger ja til forslaget.

Kl. 10:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Kl. 10:20

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi kan også fra konservativ side støtte lovforslaget her. Statsborgerskab er jo ikke noget, man bare får, og sådan skal det fortsat være. Statsborgerskab er jo noget, man skal gøre sig fortjent til. Der er en lang række krav, man skal leve op til for overhovedet at få dansk statsborgerskab, og sådan skal det selvfølgelig være.

Det tror jeg egentlig heller ikke der er uenighed om i Folketingsalen her, men alligevel er der jo uenighed om, hvilke krav man så skal leve op til. Og her har regeringen jo valgt at lempe på nogle af kravene. Det er vi fra Konservatives side imod, for vi synes ikke, der er nogen grund til at lempe på kravene, for der skal være nogle krav til at få dansk statsborgerskab.

Men selv om vi er imod de lempelser, som regeringen har gennemført, så skal der alligevel fra vores side selvfølgelig lyde et tillykke til dem, der nu får dansk statsborgerskab. Og jeg vil gerne understrege, at det gælder både dem, der har ansøgt om det, og også de børn, der følger med. Jeg har lagt mærke til, at flere ordførere har sagt, at nu er der 1.109 personer, der får dansk statsborgerskab. Men det er jo ikke helt rigtigt. Altså børn er jo også en slags personer, kan man sige. Der var også nogle, der oven i købet fik nævnt, at det var 1.109 mennesker. Børn er jo også en slags mennesker, så i virkeligheden er vi oppe på, at det er 1.590, der nu bliver danske statsborgere, og det vil vi gerne have lov til at ønske dem tillykke med.

Kl. 10:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til De Konservatives ordfører. Så er det justitsministeren.

Kl. 10:22

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg skal gøre det meget kort. Jeg vil sige tak for den sædvanlige brede opbakning her til forslaget. Vi står selvfølgelig til rådighed for den videre behandling af forslaget. Der skal selvfølgelig også lyde et tillykke her fra mig til dem, som er på lovforslaget.

Kl. 10:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 54:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om offentlige veje. (Forhøjelse af afgiften for parkering til gene for personer med handicap m.v. og bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 31.10.2013).

Kl. 10:22

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg giver ordet til hr. Karsten Lauritzen som Venstres ordfører.

Kl. 10:23

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Det lovforslag, som vi behandler i dag, vedrører to områder. For det første handler det om en forhøjelse af afgiften ved uretmæssig parkering på handicappladser og ved ind- og udkørsler, og for det andet handler det om at ændre en del af parkeringsreglerne.

Den første del af forslaget vil fordoble afgiften for at parkere ulovligt på en handicapplads. Når man vælger at parkere på en plads, der er afsat til handicappede, kan det opfattes som manglende respekt for ens medborgere. Folk, der har brug for sådan en plads, er ofte f.eks. gangbesværede eller på anden vis handicappede. Det er derfor godt at sende et signal om, at det selvfølgelig ikke er i orden at tage en parkeringsplads, der er reserveret til en handicapbil.

Der vil også med forslaget ske en fordobling af afgiften for at parkere foran ind- og udkørsler. Det kan jo være til stor gene for trafikken, at folk parkerer foran en ind- og udkørsel, for så kan man ikke køre ind, og man kan heller ikke køre ud. Det kan være bilister til og fra arbejde, leverandører på vej med varer, udrykningskøretøjer eller håndværkere på opgave. Alle generes af den slags ulovlige parkeringer, som også kan bringe andre trafikanter liv og lemmer i fare. Det er derfor fornuftigt at lade parkeringsafgiften stige på disse områder.

Når det er sagt, er det også væsentligt, at vi ikke gør tingene vanskeliggere for bilisterne. Det er derfor helt centralt for Venstre, at der er gennemsigtige regler og synlig skiltning af, hvilke regler der gælder hvor. Det handler selvfølgelig også om ind- og udkørsler.

Vi må heller ikke glemme, at der er stort antal borgere, der er generet af, at det er svært at finde en parkeringsplads i de store byer, f.eks. her i København, hvor Københavns Borgerrepræsentation jo har gjort bilisterne til deres største fjende – sådan må man i hvert fald opfatte en del af de folk, der sidder i Københavns Borgerrepræsentation, selv om det kan undre. Det kan ofte tage meget lang tid at finde et sted parkere sin bil, og derfor er vi i Venstre også opmærksomme på at inddrage dette forhold i vores overvejelser om strengere regler på området og selvfølgelig det forhold, at straffen for enhver overtrædelse altid skal stå mål med problemets omfang, altså proportionalitetsprincippet.

Andre dele af forslaget vil gennemføre en række anbefalinger fra en arbejdsgruppe med repræsentanter for en række myndigheder, forbrugerorganisationer, private aktører m.v., og formålet med de ændringer er altså at forbedre forbrugerbeskyttelsen på parkeringsområdet, og ændringerne i loven vil ændre en række regler vedrørende parkeringsforhold.

Et af tiltagene i lovforslaget er, at der kommer ens regler over hele landet for, hvornår man må parkere med to hjul på fortovet. I dag er disse forhold noget, kommunerne selv bestemmer. Man kan risikere uvidende at bryde loven, hvis en kommune har andre regler end f.eks. ens hjemkommune. Der må jeg sige, at vi i Venstre er af den opfattelse, at det er fint, at reglerne bliver ens, bliver gennemsigtige og bliver nemmere for borgerne at forholde sig til. Med forslaget kommer der også formkrav til skiltning på private parkeringspladser. Det er vigtigt, at bilisten ikke er i tvivl om, hvilke regler der gælder, når der pålægges en p-afgift. Vi hilser det også velkommen, at der generelt indføres bedre regler på parkeringsområdet.

Men Venstre er også enig med bl.a. Forbrugerrådet, FDM og Forbrugerombudsmanden i, at der bør oprettes en form for ankenævn, en klageinstans, på parkeringsområdet. I dag ender alt for mange parkeringsspørgsmål ved domstolene med store omkostninger til følge for såvel samfundet og det parkeringsselskab, der er tale om, som for den borger, der måske bliver sagsøgt af et parkeringsselskab. Vi kan læse, at Justitsministeriet og ministeren ønsker at afvente, at det såkaldte ADR-direktiv fra EU bliver implementeret. Her er der en del om et ankenævn. I Venstre synes vi, at det er for sent. Der kan gå lang tid; der kan gå mange år. Vi mener, at der er brug for en form for ankeinstans nu, og det er rimeligt at se på muligheden for at oprette et ankenævn eller køre ankemuligheden ind i Forbrugerklagenævnet eller i et af de andre nævn, vi har. Der findes nemlig omkring 20 ankenævn, bl.a. et ankenævn for pakkerejser, bus, metro og tog. Det eneste, der ikke er en ankeinstans for, er parkeringsområdet, og det kan jo undre lidt. Derfor finder vi også, at

der bør være plads til en form for en ankeinstans på parkeringsområdet, og vi ser ikke umiddelbart nogen grund til at vente på EU-direktivet, qua vi ikke ved, hvornår det bliver implementeret i dansk lovgivning. Et nævn vil give borgerne større retssikkerhed, og det er der ingen grund til at nøle med.

Men overordnet set er vi i Venstre enige i lovforslaget. Vi vil følge det her med et ankenævn i udvalgsbehandlingen, og vi håber, at der vil kunne danne sig et politisk flertal for det. Men som udgangspunkt støtter vi lovforslaget.

Kl. 10:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 10:28

Tom Behnke (KF):

Tak for det. Det var i forhold til spørgsmålet om at lave ensartede regler i alle kommuner vedrørende parkeringsforhold. Jeg vil bare høre, om jeg hørte rigtigt, nemlig at Venstre har den holdning, at der skal være de samme regler i alle kommuner, og at det ude i kommunerne ikke skal være muligt at tage hensyn til særlige lokale forhold, der kan påvirke, at der lige præcis i den ene eller den anden kommune kunne være behov for, at man havde andre regler på nogle vejstrækninger.

Kl. 10:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:28

Karsten Lauritzen (V):

Det kan godt være, at jeg har udtrykt mig uklart. Jeg kan for at uddybe det over for hr. Tom Behnke sige det, Venstre mener i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt man må parkere på fortovet med to hjul. Der tror jeg at lovgivningen siger, at det må man gerne, hvis kommunen offentliggør den her særlige politik på deres hjemmeside. Det er ikke noget, man skal skilte med. Og hvis man parkerer med to hjul på fortovet, sådan at det ikke er til gene for folk, der går fortovet, så må man det. Men det kan jo være svært at vurdere, hvorvidt det gør sig gældende i de forskellige kommuner, når der ikke bliver skiltet med det andre steder end på hjemmesiden.

Så på det område er vi enige i det, der bliver lagt op til, nemlig at der kommer ensartede regler. Selvfølgelig vil der være områder, hvor kommunerne har selvbestemmelse, og det bakker vi varmt og helt op om, men på det her område synes vi, som der bliver lagt op til her, at det er meget fornuftigt at lave ensartede regler. Det er under alle omstændigheder i hvert fald fornuftigt at sikre, at der bliver skiltet med, hvordan reglerne nu er, så man som bilist kan sætte sig ind i reglerne og agere i overensstemmelse med dem.

Kl. 10:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tom Behnke.

Kl. 10:29

Tom Behnke (KF):

Jo, jo, men jeg hørte også det argument før, at det som trafikant kan være svært at vide, hvad man må ikke må, og at man, hvis man er i tvivl, bare kan kigge i færdselsloven, hvor der står, at det må man ikke, og så kan man lade være. For det er jo en undtagelse, når man rent faktisk *må* holde helt eller delvis på fortovet, og så er der nogle betingelser knyttet til det, hvis man gør det, og dér, hvor man må gøre det. Men der kan jo være kommuner, hvor der er veje, som er så smalle, at forudsætningen for, at trafikken kan glide i øvrigt, er, at

man rent faktisk holder helt eller delvis på fortovet, og at det i øvrigt ikke er til gene for de gående. De forhold findes jo.

Men med det her lovforslag forsvinder den fleksibilitet, og det er der, jeg vil høre, om Venstre har den holdning, at der ikke skal være den fleksibilitet for kommunerne. Der må kommunerne bare rette ind og gøre, som vi befaler herfra, uanset de lokale forhold, uanset hvordan virkeligheden ser ud derude i kommunerne.

Kl. 10:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:30

Karsten Lauritzen (V):

I Venstre er vi optaget af retssikkerhed for bilisterne, også når det handler om parkering, og vi vil da gerne være med til at diskutere, hvorvidt der skal være den her mulighed, men vi holder sådan set fast i, at vi synes, at der skal være klare regler for skiltning, og som udgangspunkt også, at der skal være ens regler i alle kommuner. Om reglerne så skal være det, der bliver lagt op til her, nemlig at det bliver forbudt at parkere med to hjul på fortovet, eller om det skal være tilladt alle steder, vil jeg gerne være med til at diskutere i udvalgsbehandling af lovforslaget.

Kl. 10:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Rasmus Lynghøj.

Kl. 10:31

(Ordfører)

Rasmus Lynghøj (S):

Tak for det. Det er vist ingen hemmelighed, at parkering og ikke mindst parkeringsafgifter er noget, der kan sætte sindene i kog, og jeg tror da også, vi er mange bilejere, der på et eller andet tidspunkt har oplevet den helt særlige følelse, som nu engang opstår i kroppen, når man ser den lille seddel i forruden. Vi, der har været ude i den slags uføre, ved, at det er vigtigt, at der er den rette balance i tingene, når vi taler om parkering. Det er vigtigt, at vi sikrer bilisternes rettigheder, og at parkeringsreglerne er så gennemskuelige og lette at forstå som muligt.

På den anden side er vi som samfund nødt til at sætte hårdt ind over for hensynsløs og egennyttig adfærd, der rammer andre. F.eks. ser vi alt for mange tilfælde af hensynsløse bilister, der stjæler de handicappedes pladser. Det er ganske enkelt ikke i orden. Det er udtryk for manglende respekt for den gruppe af medborgere, der har et særligt parkeringsbehov. Hvis man er gangbesværet, gør det en verden til forskel, at der er kort afstand fra bilen og hen til f.eks. arbejde, læge og supermarked.

Med lovforslaget fordobler vi derfor parkeringsafgiften for dem, der overtræder reglerne for handicaparkering. Vi sætter også ind over for dem, der til stor gene for andre parkerer deres bil foran en ind- og udkørsel til ejendom. Og nu kan det ikke længere betale sig at spekulere i p-afgifter ved at parkere bilen ulovligt i flere dage. Den slags adfærd har været til gene for dem, der bor i områder tæt på banegårde og lufthavne. Med lovforslaget trækker vi altså i håndbremsen over for hensynsløs adfærd. Det er helt på sin plads.

Der er lige så god grund til at glæde sig over de dele af lovforslaget, der hjælper de mange helt almindelige, regelrette bilister og gør parkeringsreglerne mere gennemskuelige. I dag er der lokale forskelle på parkeringsreglerne fra kommune til kommune. Det er en stor fordel, at de samme regler kommer til at gælde i hele landet. Der bliver også stillet krav til bedre skiltning på private parkeringspladser, hvis der efterfølgende skal kunne pålægges en bøde for overtrædelse af reglerne.

Alt i alt er der tale om et velbalanceret forslag, der på den ene side generelt sikrer mere gennemskuelige parkeringsregler til gavn for alle bilister og på den anden side sætter ind over for de aktuelle parkeringsproblemer, som vi oplever i dag. Jeg skal derfor meddele, at Socialdemokraterne naturligvis støtter lovforslaget.

Kl. 10:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Henning Hyllested.

Kl. 10:34

Henning Hyllested (EL):

Jeg vil bare lige høre, om Socialdemokraterne ville være interesseret i i det kommende udvalgsarbejde eventuelt at være med til at kigge på oprettelse af et klagenævn på området for parkering, især privat parkering.

Kl. 10:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:34

Rasmus Lynghøj (S):

Ja, vi vil meget gerne være med til at drøfte det i udvalgsarbejdet.

Kl. 10:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Henning Hyllested? Nej.

Så siger jeg tillykke til jomfrutaleren (*Rasmus Lynghøj* (S)): Tak for det – der er mønter til parkometeret.

Den næste ordfører er hr. Kim Christiansen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 10:34

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at det, at man parkerer på handicappladser, er en fuldstændig uanstændig opførsel. Dansk Folkeparti er også af den holdning.

Men vi er også af den holdning, at man sådan lidt får den tanke, når man står her i dag, at det er lidt underligt, hvad man egentlig beskæftiger sig med ovre i Justitsministeriet. Lad mig bare sådan lige nævne som en sidebemærkning, at nu har man på tredje år ikke kunnet finde ud af at implementere en lovgivning, som man selv har været med til at vedtage, nemlig at få alkohol i spiritusdømtes biler. Det magter man ikke på tredje år nu, men man magter altså at sidde og rode med noget som det her, en kommunal pengemaskine, hvor man nu også vil til at lave differentierede bødetakster.

Vi skal have respekt for de handicappede, og vi skal respektere handicappladserne, men at gå ind og begynde at differentiere bødetaksterne er vi ikke tilhængere af. Der er en takst i dag for overtrædelse af lovgivningen om parkering, og den synes vi er ganske fornuftig. I dag har politiet i øvrigt også en hjemmel til at fjerne køretøjer, hvis de holder ulovligt parkeret, så det kunne jo være, at man skulle appellere til, at det skete i større grad. Når der holder biler på handicappladser, kunne man jo bede politiet om at fjerne dem. Det har de faktisk lov hjemmel til, også hvis de holder uhensigtsmæssigt i forhold til ind- og udkørsler.

Det andet element er med hensyn til, at nu kan man give tre p-afgifter, hvis en bil holder længere tid ulovligt parkeret, men hvorfor ikke fire, hvorfor ikke fem, eller hvorfor ikke to? Vil jeg spørge justitsministeren. Hvorfor er det landet lige på tre? Er det affødt af et større udvalgsarbejde i Justitsministeriet? Det kunne man jo godt undre sig over. Fjern dog den bil, hvis den har holdt der mere end et døgn ulovligt parkeret. Sværere er det jo ikke. Det ville jo have en effekt.

Så alt i alt er vi nok i Dansk Folkeparti lidt af den opfattelse, at det her i hvert fald må skyldes, at man har rigtig god tid ovre i Justitsministeriet, når man kommer med sådan et lovforslag som det her. Respekt for de handicappede og deres parkeringsmuligheder skal vi alle sammen have, men vejen er altså ikke differentierede p-afgifter. Det bliver pladserne ikke ledige af, men det gør de, hvis vi beder politiet om at fjerne køretøjer, som er parkeret uhensigtsmæssigt.

Det sidste element er jo med hensyn til de her ens parkeringsregler. Hr. Tom Behnke var lidt inde på det. Der kan jo være lokale forhold, der taler for – smalle gader osv. – at det vil være hensigtsmæssigt, at man stadig væk kan parkere en lille smule oppe på fortovet, hvis man i øvrigt ikke generer nogen med det. Så vi vil godt stadig væk have den mulighed for, at man lokalt kan lave nogle p-regler, som er tilpasset de lokale forhold.

Så med disse ord må det stå nogenlunde klart, at Dansk Folkeparti i hvert fald er meget skeptiske over for det her lovforslag.

Kl. 10:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Der er sandelig igen en kort bemærkning fra hr. Henning Hyllested, hvis hr. Kim Christiansen vil bevæge sig tilbage på talerstolen. (*Kim Christiansen (DF)*: Jeg stiger bare op på talerstolen igen).

Kl. 10:38

Henning Hyllested (EL):

Tak for det, hr. formand. Jeg ved godt, jeg var lige sen nok på knappen, men jeg er glad for, at jeg får lov. Tak for det. Jeg vil egentlig bare stille det samme spørgsmål til hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti. Det er om det her klagenævn, og jeg vil spørge, om man har overvejet at være med til under udvalgsbehandlingen at kigge på, hvordan man nu på den ene eller den anden måde får oprettet et klagenævn på området for i hvert fald i første omgang privatparkering, og måske parkering i det hele taget.

Kl. 10:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:38

Kim Christiansen (DF):

Der har været utallige sager om fejludskrivning af p-bøder, så det vil vi meget gerne være med til at kigge på. Vi synes i bund og grund, at de forskellige firmaer, som kommunerne har udliciteret den her opgave til, indimellem måske ikke har de bedste sager. Så det vil vi gerne være med til at kigge på.

Kl. 10:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det den radikale ordfører, fru Pernille Boye Koch.

Kl. 10:39

(Ordfører)

Pernille Boye Koch (RV):

Dette lovforslag handler om nogle ændringer af færdselsloven og lov om offentlige veje, og det kan måske ud fra en umiddelbar betragtning synes at være nogle ret bagatelagtige lovændringer – og så alligevel måske ikke. For parkering og parkeringsregler er jo noget, der berører mange borgere, og der bliver fra tid til anden rejst det spørgsmål, om forbrugerbeskyttelsen og retssikkerheden er i orden, når der udskrives parkeringsafgifter.

Det er derfor af væsentlig betydning, at vi har nogle regler for parkering, der er til at forstå, og som opfattes som rimelige af de berørte borgere. Jeg tror, de fleste synes, det er rimeligt, at vi nu fordo-

bler afgiften, hvis man parkerer ulovligt på en handicapparkeringsplads. Det er simpelt hen mangel på respekt for de borgere, der på grund af et handicap har brug for en særlig plads, og det skal ikke på nogen måde kunne betale sig at tage chancen og risikere bøden af bekvemmelighedsgrunde til gene for mennesker med et handicap. Tilsvarende grunde ligger bag den forhøjede afgift for parkering foran andres ind- og udkørsel. Det er usolidarisk over for dem, der ikke kan komme til og fra deres arbejdsplads eller ejendom, og kan derfor begrunde en højere afgift.

Derudover er der en række elementer i lovforslaget, der udspringer af anbefalinger fra en arbejdsgruppe, der har set på forskellige muligheder for at forbedre forbrugerbeskyttelsen på parkeringsområdet. Og det er i lyset heraf godt, at vi nu i højere grad får fælles regler for parkering, så borgerne ikke kan fanges i, at der helt vilkårligt gælder forskellige og svært gennemskuelige regler fra kommune til kommune om f.eks. parkering med to hjul på fortovet. Og det er også godt, at vi nu får en lovfæstet pligt til at offentliggøre lokale regler på en fælles hjemmeside.

Det er også rigtig værdifuldt, at lovforslaget stiller krav om tydeligere og mere forståelig skiltning på private parkeringspladser. Der gælder som udgangspunkt helt andre regler for parkering, når der er tale om en privat og ikke en offentlig parkeringsplads, men den enkelte bilist vil jo ikke nødvendigvis være særlig opmærksom på, om det lige netop er en offentlig eller en privat parkeringsplads, man holder på. Og også derfor er en bedre skiltning af helt afgørende betydning.

Endelig er der spørgsmålet om hjemmel til at pålægge flere afgifter for én og samme ulovlige parkering. Andre ordførere har allerede redegjort for problemstillingen, og jeg vil derfor nøjes med at sige, at jeg anerkender den balance, der bør være mellem hensynet til at undgå udnyttelse af parkeringsreglerne ved ulovlig langtidsparkering nær f.eks. lufthavnen og så hensynet til borgernes retssikkerhed, hvilket bl.a. forbrugerområdet også har fremført. Vi synes imidlertid, at den konkrete bestemmelse med bl.a. en maksimumsgrænse for antallet af parkeringsafgifter er et rimeligt kompromis mellem disse modstående hensyn.

På den baggrund kan Radikale Venstre støtte det fremsatte lovforslag.

Kl. 10:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

En kort bemærkning fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 10:42

Karsten Lauritzen (V):

Jeg skal høre, om Det Radikale Venstre gør sig overvejelser om, hvorvidt man kan støtte det, som en lang række høringsparter anbefaler, nemlig at man – ikke, når der kommer et direktiv – men nu med dette lovforslag får en form for anke mulighed, sådan at sager i stedet for at ende i retten kan afklares langt mere ubureaukratisk for alle i en form for ankeinstans. Hvordan forholder Det Radikale Venstre sig til den principielle problemstilling, og hvad mener man om hastigheden i det? Kan vi vente 4-5-6 år, eller skulle vi ikke tage og se på det nu og ikke bare vente på EU-lovgivningen?

Kl. 10:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:42

Pernille Boye Koch (RV):

Det er klart, at spørgsmålet om anke muligheder selvfølgelig er noget, der er vigtigt for Radikale Venstre. Og man kan selvfølgelig stille sig selv det spørgsmål, om vi skal vente, hvad Justitsministeriet jo for så vidt anbefaler, på, at det her direktiv bliver evalueret. Nu er

jeg jo ikke den sædvanlige ordfører på området, men jeg tænker, at det vil være noget, det vil være naturligt at kigge nærmere på i udvalgsbehandlingen, og at vi måske kan få nogle flere oplysninger om, hvad tidsperspektivet kan være. Men der skal ikke være nogen tvivl om, at det er noget, som Radikale Venstre vil følge med skærpet opmærksomhed.

Kl. 10:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Karsten Lauritzen.

Kl. 10:43

Karsten Lauritzen (V):

Det vil jeg godt kvittere for. Det lader til, at der er mange af Folketingspartier, der er optaget af det spørgsmål, så det kunne være, at der kan blive et flertal. Det kan man håbe på.

Jeg vil godt spørge ind til det her med tidsperspektivet, for hvad er det afgørende tidspunkt for Det Radikale Venstre? Er det, hvis det ligger 3 år eller 5 år ude i fremtiden, før der sker noget? Jeg ved ikke, om den radikale ordfører kunne sige lidt om, hvor lang tid der ligesom skal gå, hvor stærkt ønsket er om at få en ankeinstans på det her område ligesom på en lang række andre. Kan vi vente f.eks. 5 år på et nyt EU-direktiv?

Kl. 10:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:44

Pernille Boye Koch (RV):

Jeg synes selvfølgelig, det er rigtig svært på stående fod at komme med sådan en konkret tidsfrist for, hvad jeg synes er rimeligt, og det synes jeg måske også man skal drøfte med den sædvanlige ordfører på området.

Men altså, om hastigheden i det vil jeg sige, at jeg også vil understrege, at der har siddet et udvalg og netop kigget på de her forskellige retssikkerhedsbetragtninger. Jeg tænker, at det måske også er noget, man har gjort sig nogle overvejelser om, og så kan vi kigge nærmere på det arbejde og diskutere det videre.

Kl. 10:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så er det Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 10:44

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for ordet. Jeg har lovet lige at sige et par ord fra vores trafikordfører, hr. Jonas Dahl, som ikke kan være her i dag, og jeg skal gøre det kort, for der er andre, der har udlagt lovforslaget på ganske glimrende vis.

Vi kan selvfølgelig bakke op om, at det skal koste ekstra, hvis man parkerer på handicappladser. Jeg synes faktisk, det er fuldstændig utilstedeligt, at det her opleves som et stigende problem. Vi taler om mennesker, som har et handicap, og som har et behov for at kunne parkere tæt på den institution eller det supermarked, som de nu skal ind i. Og ja, jeg må sige, at det står sløjt til med nogle danskeres moral på det her område, og jeg har ingen problemer med, at vi sparker lidt hårdere til det her, hvis det kan løse problemerne.

Jeg synes også, det er godt, at vi nu får nogle ens regler for de offentlige parkeringspladser. Det vil gøre det ulige nemmere at være borger, når man navigerer imellem forskellige kommuner. Det er også rigtig godt, at der kommer nogle regler for opsætning af skilte på private parkeringspladser. Vi har haft en del sager i Sydjylland, som

jeg kommer fra, hvor man i hvert fald har kunnet få den mistanke, at skiltene bevidst har været placeret på en måde, så borgerne ikke kunne få øje på dem og derved beskytte sig mod at få en bøde. Det har været lidt wild west-agtigt, og mange af de her pladser har i hvert fald set ud, som om de har fungeret som en slags pengemaskiner. Så det er fornuftigt, at der kommer nogle regler for det i fremtiden.

Inden der kommer en masse spørgsmål om ankemuligheder, vil jeg sige, at SF også gerne vil gå positivt ind i den diskussion. Der er jo en mulighed for at indbringe de her ting for domstolene i dag, men jeg er helt med på, at mange ikke gør det, fordi der er tale om småbeløb her. Så der kan være al mulig god grund til at sikre en noget smidigere proces. Og det er vi selvfølgelig også indstillet på at diskutere.

Kl. 10:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Det var forudseende, for nu er der ingen korte bemærkninger, og dermed er vejen banet for hr. Henning Hyllested fra Enhedslisten.

Kl. 10:47

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Det er jo rigtig; jeg havde markeret for at få et spørgsmål, og det kom fru Karina Lorentzen Dehnhardt mig så i forkøbet med; det er fint nok.

Fra Enhedslistens side vil vi sige, at der selvfølgelig er gode ting i det her lovforslag, men der er såmænd også mindre gode ting, og dem vil jeg sådan lige prøve hurtigt at løbe igennem.

Vi synes selvfølgelig, det er godt, at man vil fordoble bødestrafen, når nogen, om jeg så må sige, hugger p-pladsen fra de handicappede. For der er i dette tilfælde jo ikke blot tale om, at det er en ulovlig parkering, man så foretager, men der er jo i bund og grund også tale om et – hvad skal vi kalde det? – rigtig forpøjet menneskesyn, og derfor synes vi, der er rigtig god grund til at fordoble bødestrafen.

Man vil også fordoble bødestrafen for at parkere ulovligt ud for ind- og udkørsler. Ja, der synes jeg faktisk, at FDM har en pointe, når de siger, at der jo er rigtig mange ulovlige parkeringer, man kan foretage i det her land og rundtomkring på vejene – hvorfor er det lige parkering ud for ind- og udkørsler, som er specielt slemt i forhold til så mange andre former for parkering? Nå, ja, men ikke desto mindre støtter vi det, men jeg synes faktisk, at de der har en pointe, for så kunne man jo også begynde at spørge fra en ende af, om det i virkeligheden er bødeniveauet, der er for lavt i forhold til ulovlig parkering.

Vi synes også, det er godt at skabe ensartede parkeringsforhold og få ryddet op i skoven af kommunale bekendtgørelser i forhold til det her spørgsmål, således at der ikke er de der meget forskellige regler for, om man må parkere på fortov, om man må parkere der med to hjul, osv. osv.

Men vi synes faktisk, det er skidt, at man så alligevel undergraver sit eget lovforslag, for hele spørgsmålet om tunge køretøjer overlader man stadig væk til lokal afgørelse, om jeg så må sige, ved hjælp af kommunale, lokale bekendtgørelser. Man åbner egentlig også op for, at de der centrale bestemmelser, som man gerne vil fastlægge, ikke skal gælde uden for tættere bebygget område, og man åbner sandelig også op for, at der inden for et tættere bebygget område f.eks. godt kan parkeres med to hjul på et fortov. Det sker så i henhold til en særrregel om, at man skal skilte, men der står faktisk også, at det også kan fastlægges ved lokal bekendtgørelse. Så jeg synes måske, hr. Tom Behnkes bekymring ikke behøver være så stor, for jeg synes, der i virkeligheden er blevet åbnet op for, at man undergraver bestræbelsen på at skabe ensartede forhold.

I spørgsmålet om havarerede køretøjer synes jeg faktisk, at Forbrugerrådet har en god pointe, når de siger, at det ikke skal være 18

timer, men at det skal være 24 timer. For når det er 24 timer, er det nemt at huske; det er 1 døgn. Det er jo også den grænse, man bruger et andet sted i lovforslaget, hvor man vil åbne op for det med at kunne pålægge flere bøder for samme forseelse, altså at det er efter 24 timer. Jeg synes, man skulle ændre det fra 18 timer til 24 timer, fordi det er nemt at huske for bilisterne.

Om det med at kunne pålægge flere bøder for samme forseelse synes jeg også, man kan spørge sig selv, hvor stort problemet egentlig er, og om vi her er ude i, at det er en eller anden form for hovslovgivning, fordi der har været nogle pressehistorier. Jeg er selvfølgelig helt klar over, at der er faldet en dom i Østre Landsret, der siger, at det ikke kan lade sig gøre, og Forbrugerrådet er også ude at sige, at det her er en væsentlig forringelse af forbrugernes retsstilling. Alligevel må jeg sige, at Enhedslisten for så vidt støtter forslaget, for der er jo nogle snydepelse, som hurtigt vil kunne lægge to og to sammen og finde ud af, hvad der egentlig er billigst, f.eks. finde ud af, at hvis de parkerer ulovligt et sted igennem længere tid, så er det sådan set billigere. Så det har vi sådan set ikke noget imod at man prøver at komme til livs, men som sagt: Hvor stort er problemet egentlig?

Vi synes også, der i hvert fald er blevet taget hensyn til forbrugernes retsstilling, fordi man lægger et loft over det antal gange, nogen kan idømmes en bøde, altså tre gange, og man også har en 24-timersregel. Der skal i hvert fald gå 24 timer, inden man sætter ind med den næste bøde.

Så er der hele spørgsmålet om parkering på privat område. Jeg har via mine spørgsmål jo tilkendegivet, at vi helt klart synes, at der mangler et oplæg til at få etableret et klagenævn på området. Forbrugerrådet, DTU, FDM, Dansk Metal, Advokatrådet og Forbrugerombudsmanden går i deres høringsvar alle ind for, at det kunne være en god idé, og derfor synes jeg, det er tosset, at vi ikke bruger lejligheden her. Der mangler en uvildig klageadgang på området. Altså, når det vedrører de offentlige parkeringsområder, er der jo en adgang til domstolsprøvelse, fogedret – og jeg skal give dig, skal jeg – og vi synes ikke, det er et argument at afvente ADR-direktivet, som man snakker om, altså spørgsmålet om alternativ tvistbilæggelse, tror jeg man kalder det. Man kunne også spørge: Hvor mange klagenævne er der oprettet, siden man fik ideen om det her ADR-direktiv? Vi synes egentlig grundlæggende, at man skulle have ensartede regler med hensyn til offentlig parkering, og vi synes navnlig, at bødets størrelse måske i virkeligheden burde være ens.

Jeg synes, det er tankevækkende, at Forbrugerombudsmanden gør opmærksom på, at bøderne i forbindelse med parkering på private områder er steget med 20-25 pct. Så når man i andre sammenhænge snakker om pengemaskiner, vil jeg sige, at det her måske i virkeligheden var et område, hvor man kunne tale om en pengemaskine.

Med hensyn til skiltning på private parkeringsområder synes vi måske, at den overgangsperiode, man opererer med til at implementere den nye skiltning, er lidt rigelig, for man opererer med 5 år til at implementere den der sådan lidt mere omfattende skiltning, hvor reglerne forklares. Vi synes egentlig, det fint kunne være 2 år for begge typer skiltes vedkommende, for så store skilte er der trods alt ikke tale om.

Så Enhedslisten vil altså gå til udvalgsarbejdet med en positiv indstilling, men vi har dog trods alt nogle kritiske bemærkninger. Vi håber faktisk, at man vil kunne skabe noget fælles, måske endda en fælles beretning, ikke mindst om klagenævnene. Det kunne vi rigtig godt tænke os at komme igennem med.

Kl. 10:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det Liberal Alliances ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:53

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo et ubehageligt emne, vi beskæftiger os med her i dag. I det hele taget er det her med, at man skal generes som bilist ikke noget, der ligger os særlig meget på sinde i Liberal Alliance. Nogle af elementerne i lovforslaget kan vi dog godt bakke op om. Vi synes faktisk, at det er en rigtig god idé at fordoble afgiften for overtrædelse af reglerne for handicapparkering. Vi synes – for at sige det direkte, hvis man må – at det er noget svineri, at folk benytter de pladser, der er reserveret til folk med handicap. Og vi er glade for, at regeringen for en gangs skyld er på samme side som mennesker med handicap.

Før sommerferien diskuterede vi jo her i Folketingssalen indtil flere forslag om at styrke retssikkerheden for personer med handicap, hvor regeringen desværre afviste forslagene og var på systemets side i stedet for at være på samme side som de mennesker, der har et reelt behov. Men her er der god grund til at glæde sig over, at man gør lidt.

Det, der irriterer os mest ved dette forslag, er i virkeligheden det her med, at man skal kunne få flere afgifter for samme overtrædelse. Vi kan sådan set godt forstå, at der i særlige områder kan være et behov. Altså, jeg forstår godt diskussionen om parkering i nærheden af lufthavne og den slags, hvor folk bevidst udnytter, at de bare kan smide bilen.

Men at man har parkeret sin bil, skal vi sige 7 cm for langt fra en af de der gule trekanten, man f.eks. har i Københavns Kommune, ikke skal benytte sin bil i flere dage, og derfor er blevet begavet med over 1.500 kr. i bøde fra det offentlige, mener jeg er helt, helt urimeligt, og det har alene karakter af, at det bare skal være en pengemaskine for det offentlige og dermed en reel ekstraskat på bilisterne i stedet for noget, der skal have et formål til gavn for borgerne.

I øvrigt vil jeg sige, at vi støtter Venstres tanke om at få det nye nævn. Det vil vi gerne være med til, hvis man tager det op. Det synes vi er en rigtig god ting, så retssikkerheden kan styrkes, det ville være dejligt. Vi er glade for det her med handicapparkering, og sådan set også for det med parkering foran ind- og udkørsler. Det giver god mening.

Men flere bøder for samme overtrædelse bliver ikke Liberal Alliances politik. Det er en del af den almindelige forfølgelse af bilisterne, som den her regering har sat i værk, og som den også gør nu, hvor man kan få bøder for, at andre mennesker kører i ens bil. Det er en del af det samme. At man ikke vil se på at sætte registreringsafgiften ned, er en del af det samme. Denne regering hader bilister, det er vi ikke i tvivl om. Liberal Alliance vil kæmpe for, at folk, der har job og bil, også bliver behandlet ordentligt i vores samfund.

Kl. 10:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Kl. 10:56

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Fra konservativ side er vi på flere punkter tilfredse med regeringens lovforslag, men der er også nogle steder, hvor vi mener der er behov for, at vi får afklaret det noget mere, at vi bliver mere præcise, med hensyn til hvad rækkevidden af de nye bestemmelser, som regeringen vil lave, bliver. Så er der også steder, hvor vi tillader os at sætte spørgsmålstegn ved, om man overhovedet opnår det, man ønsker at opnå med lovforslaget.

Men hvis vi nu skal tage det positive først, er vi jo i hvert fald kommet godt fra start. Vi synes, det er fint, at vi får forbedret og styrket forbrugerbeskyttelsen på parkeringsområdet. Det er et af de

områder, hvor der i den grad er behov for, at vi får noget mere ensartethed. Det er godt, at der kommer bindende regler for skiltning på private pladser. Det er jo specielt der, der er mange, der har været fortvivlede over, at de egentlig gerne ville overholde de parkeringsregler og regulativer, der er, men hvor det måske har været svært eller næsten nærmest umuligt at finde ud af, hvad reglerne præcis er. Så det er godt, at vi her får styrket forbrugerbeskyttelsen, det er godt, at vi får noget ensartet skiltning. Så er det meget, meget nemmere at forholde sig til, og det er jo ikke et problem for de firmaer, som udbyder parkering under bestemte forhold. Det er kun et spørgsmål om, at det så er det samme skilt, man skal rekvirere til opgaven.

Vi har også kigget på det problem, som er opstået, ved at nogle, efterhånden som det er blevet dyrere og dyrere at parkere, ser en fordel i, at man så bare smider bilen et tilfældigt sted og accepterer, at man får en parkeringsafgift, for hvis man skulle have betalt i det tidsrum for at parkere der, ville det have kostet mange gange mere. Det er selvfølgelig et problem og en udfordring, og efterhånden som det så i stigende grad gør sig gældende, at man ser en økonomisk fordel i, at man kan holde ulovligt parkeret frem for at holde lovligt parkeret, ja, så er der et behov for at gøre noget.

Vi er enige i, at det skal være muligt, at man kan pålægge flere parkeringsafgifter for den samme forseelse, men vi har ligesom Dansk Folkeparti spørgsmålet: Hvorfor er man så lige landet på tre? Hvis man f.eks. tager Københavns Lufthavn, har man måske sådan lige løseligt regnet sig igennem, at hvis man er af sted 14 dage på ferie, så kan det stadig væk betale sig at parkere ulovligt. Så spørgsmålet er: Hvorfor er det tre? Hvorfor er det ikke fire? Eller ville det have været nok med to, og skal der i øvrigt være forskelle landet over? Altså kan der være nogle steder, hvor man ville sige: Her giver det ikke mening, at man kan få tre parkeringsafgifter, og andre steder ville det måske være rimeligt, at man fik nogle flere. Vi ville gerne have spurgt lidt mere ind til, hvorfor man lige er landet på tre, om det er noget, man har raflet om, eller hvordan man i øvrigt er nået frem til tallet tre.

Så er der forslaget om, at man med hensyn til parkeringsregler skal sørge for, at hvis der er undtagelser lokalt, skal det offentliggøres på en hjemmeside, som skal være fælles for hele landet, så det er nemt som trafikant at slå op et sted og se, om der, hvis man kører til X-købing, så er noget, man særlig skal være opmærksom på i den forbindelse. Det er jo fint nok. Så har man da i hvert fald muligheden for at gardere sig, inden man kører til X-købing. Men vi er lidt mere bekymrede for – og det er jo så den debat, der også er opstået i dag – hvor langt man nu går med til at indskrænke muligheden for lokalt at lave særregler.

For som jeg læser lovforslaget – og det er jo muligt, at jeg ikke har læst det grundigt nok eller godt nok eller klart nok – så sker der for mig at se en indskrænkning. Der bliver grænser for, hvor man kan lave lokale parkeringsregler. F.eks. er der i det hele taget en indskrænkning af muligheden for at lave en tilpasning til de lokale forhold, og det er vi ikke så meget interesseret i. Vi synes faktisk, at det er hensigtsmæssigt, at man kan tage hensyn til lokale forhold. Jeg kan så forstå på andre ordførere, at det præcis er det, lovforslaget lægger op til, så det kan være, at det er mig, der for en gangs skyld har læst forkert, og det tager jeg gerne på mig, og så kan vi jo drøfte det videre. Ingen tvivl om det.

Men har man læst rigtigt, eller har man ikke læst rigtigt, så er der i hvert fald et faktum i det her lovforslag, og det er, at man nu opfinder et nyt begreb i færdselsloven, et begreb, der hedder yderrabat. Jeg har jo bemærket, at den myndighed, der skal påse, om man nu holder i en yderrabat eller ej, og om det er lovligt eller ulovligt, nemlig politiet, er lidt i tvivl om, hvad en yderrabat er og har efterlyst, at man fik en mere præcis definition af begrebet yderrabat. Hvis myndighederne synes, det er uklart, hvad en yderrabat er, så synes jeg det også. Og så tror jeg også, at borgerne synes det. Og hvem ved i

øvrigt, hvad en yderrabat er, og hvornår er det det, der gør sig gældende?

Jeg synes også, det er problematisk, at man med et slag gør noget lovligt over hele landet – og her er der så ikke mulighed for, at man kan lave nogle lokale undtagelser – nemlig som når vi går ned i § 28, stk. 3, 3. pkt., om parkering uden for tættere bebygget område, der jo som udgangspunkt normalt er ulovligt. Her bliver det altså lovligt for køretøjer under 3.500 kg, og man må oven i købet holde helt eller delvis på fortovet. Se, det pålægger jo alle de kommuner, der har fortov uden for tættere bebygget område, nu at skulle til at lægge fortovene om, for normalt er et fortov jo lavet og dimensioneret til, at man kan gå på det. Hvis man så kører sin Volvo op og holder på fortovet, ja, så vipper fliserne, så knækker de, så går de i stykker. Så der pålægger man altså kommuner, der har fortov uden for tættere bebygget område, at lægge det hele om.

Så der er nogle ting her i forhold til kommunerne, som vi er noget bekymrede for, og som vi ikke uden videre kan sige ja til. Men lad os se på det under udvalgsbehandlingen, så kan vi jo spørge ind til det, og så kan det være, at ministeren kan komme med nogle præciseringer, der kan berolige os.

Kl. 11:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Henning Hyllested.

Kl. 11:01

Henning Hyllested (EL):

I forbindelse med bemærkningerne til lovforslaget bemærkede jeg, at man med hensyn til det med yderrabat bare kunne slå op i Vejtek-nisk Ordbog, så kunne man få en forklaring. Jeg er enig i og synes da, at det er noget, man skal bore lidt i. Jeg har aldrig læst i den ordbog, skal jeg ærligt indrømme.

Det, jeg egentlig ville spørge om, var i forbindelse med ordføreren problematisering af det her med, hvorfor man er havnet på tre bøder for den samme forseelse, og der vil jeg da gerne høre ordføreren, om ordføreren har et bud på, hvad tallet så skal være, hvis ikke det skal være tre.

Kl. 11:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:02

Tom Behnke (KF):

Nej, det har vi sådan set ikke sat os ned og regnet på. Det, der var meningen her under førstebehandlingen, var at prøve at problematisere, at man er landet på tre, om det er det rigtige tal, om det er det rigtige tal alle steder i landet. Det er jo det, der er interessant.

Et andet interessant punkt, som jeg fik sprunget over i min ordførertale, men som jeg nu har taletid til også at berøre, er det her med, at man skal have dobbelt straf for at parkere på en handicapparkeringsplads eller foran ind- og udkørsler. Vi er for så vidt enige i, at det er problematisk, at man parkerer der, og det er mangel på respekt, og man skal lade være med at parkere på handicapparkeringsplads – selvfølgelig skal man lade være med det. Men spørgsmålet er, om det her med at fordoble bøden bare er et spørgsmål om at få nogle flere penge i kassen, for køretøjet forsvinder jo ikke af den grund. Og der synes jeg, ligesom andre ordførere har været inde på, at det jo ville være mere effektivt, hvis politiet greb til det magtmiddel, der rent faktisk har, nemlig at få køretøjet fjernet på ejerens regning, og det er så på ejerens regning, uanset hvem det er, der har kørt køretøjet, men sådan er det jo, når vi taler om parkering. Det synes vi ville effektivt, for så ville man opnå det, man ønsker at opnå. Jeg tror ikke på, at man opnår resultatet med regeringens forslag på det punkt.

Kl. 11:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Så er det justitsministeren.

Kl. 11:03

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak til ordførerne for den brede positive modtagelse, der har været til lovforslaget. Det er jo rigtigt nok, at det er et omfattende lovforslag; det er et lovforslag, som bygger på, hvad en arbejdsgruppe, som jo har siddet og kigget på, hvordan forbrugerbeskyttelsen på hele parkeringsområdet kan forbedres, er kommet frem til. Sigtet er jo, at vi kan skride hårdere ind over for dem, der tilsidesætter hensynet til bestemte grupper af medborgere, når de parkerer, og der er ligesom to hovedgrupper i det, som vi også har været inde på:

For det første er hovedformålet her med lovforslaget at fordoble afgiften for overtrædelse af reglerne om handicapparkering og for parkering foran en port eller anden ind- og udkørsel. Jeg synes, begrundelserne for det taler deres eget tydelige sprog. Jeg tror, vi er rigtig mange, der sagtens kan forestille sig – når man har brug for en handicapparkeringsplads – hvilke gener der er forbundet med, at der altså er folk, der bryder loven på det her punkt, og der er regeringens klare holdning den, at bøden altså skal fordobles.

For det andet er sigtet med forslaget som sagt at gøre det enklere at kunne agere som lovlydig forbruger af parkeringspladser, og der er det jo, at udvalgets rapport her fra juni måned giver en hel række anbefalinger til, hvordan det kan finde sted. Bl.a. har vi jo helt generelt set på, hvordan forbrugerbeskyttelsen på parkeringsområdet kan forbedres. Der lægges som sagt op til en hel række anbefalinger. Noget af det, der har været til diskussion her i dag, er, at lovforslaget jo lægger op til, at kommunerne fremover ikke skal kunne udstede lokale parkeringsbekendtgørelser, som indebærer, at der gælder forskellige regler om parkering fra kommune til kommune. Jeg synes helt grundlæggende, at det er positivt, at der er bred opbakning til, at det også her handler om forbrugerbeskyttelse, for formålet er jo at ensrette parkeringsreglerne over hele landet, så der fremover eksempelvis gælder ens regler for, hvornår der må parkeres med to hjul på fortov. I dag er det jo sådan, at reglerne herom kan ændre sig, når man krydser en kommunegrænse. Efter regeringens opfattelse er den foreslåede ensretning af parkeringsreglerne jo altså et stort skridt fremad for forbrugerbeskyttelsen på parkeringsområdet.

Jeg synes også, det er værd at huske på, at med lovforslaget får kommunerne jo samtidig fortsat mulighed for at udstede lokale parkeringsregler for tunge køretøjer, påhængskøretøjer og særligt indrettede køretøjer. For de her typer af køretøjer gør der sig ofte meget forskellige forhold gældende fra kommune til kommune, og samtidig er det naturligt at have en forventning om, at førere af de her køretøjer er opmærksomme på, at der gælder noget særligt for dem, fordi de er særlige i trafikken, og der gælder noget særligt, når det kommer til parkering. Desuden foreslås det jo, at det skal stå kommunerne frit for at udvide – altså at *udvide* – det område, hvor der lovligt kan parkeres ved lokal bekendtgørelse. Der skal dog, og det er det, der er hele pointen i det – apropos forbrugerbeskyttelsen – være åbenhed om de her lokale parkeringsregler, og med forslaget lægges der op til, at lokale regler, som det også har været omtalt, skal offentliggøres samlet på en hjemmeside, så det bliver lettere at orientere sig om, hvad det er for regler, der rent faktisk gælder.

Lidt firkantet kan man sige, at vi med lovforslaget nu går fra en ordning, hvor færdselsloven fastlægger, hvad der er lovligt, og hvor kommunen kan indskrænke det lovlige, til en ordning, hvor færdselsloven fastlægger, hvad der er ulovligt, og hvor kommunen kan indskrænke det ulovlige og gøre parkering lovlig i videre omfang. Pointen er, at hvis de gør det, skal man som forbruger vide det, man skal have syn for det, man skal kunne se, hvor kommunen vælger at gøre parkering lovlig i videre omfang.

Så har der været lidt diskussion om et andet element af forslaget, nemlig den mulighed, der nu bliver givet, altså adgangen til at pålægge mere end én parkeringsafgift. Det er rigtigt, som det har været fremme, at vi jo med lovforslaget gør det muligt for kommunerne og politiet at pålægge op til tre afgifter for samme ulovlige langtidsparkering. Det er dog alligevel vigtigt, synes jeg, at understrege, at der højst skal kunne pålægges én parkeringsafgift pr. påbegyndte kalenderdøgn, og en ny afgift skal tidligst kunne pålægges 24 timer efter den forrige afgift. Som færdselsloven er udformet i dag, er der ikke en hjemmel til at pålægge mere end én afgift for samme ulovlige parkering. Det er fastslået ved en dom, som også har været omtalt i offentligheden, fra 2012 fra Østre Landsret, der underkendte en kommunal praksis om, at der kunne pålægges én parkeringsafgift pr. påbegyndt døgn.

Kl. 11:08

En række kommuner, og det er ikke bare den nævnte kommune ved Københavns Lufthavn, men en række kommuner, oplever imidlertid store problemer med personer, der udnytter, at det i visse tilfælde er billigere at parkere ulovligt end at betale for en parkeringsplads, eksempelvis ved lufthavne eller banegårde, hvis man skal være væk i længere tid. Efter regeringens opfattelse må det altså ikke kunne betale sig for en bilist at spekulere i at parkere ulovligt. Ved ulovlig langtidsparkering bør der jo ikke mindst af præventive grunde kunne være adgang til at pålægge flere parkeringsafgifter, så den samlede afgift bliver af en vis størrelse. Man skal i øvrigt i den forbindelse også huske på, at de bilister, der parkerer ulovligt, jo altså er med til at afskære andre bilister muligheden for at parkere lovligt. Det synes jeg også er en særlig pointe.

Omvendt skal det selvfølgelig også være sådan, at der skal være en øvre grænse for, hvor mange afgifter der kan pålægges. Flere afgifter for samme parkering kan selvfølgelig være byrdefuldt for den person, der parkerer og fejlagtigt antager, at parkering er lovligt, hvis der parkeres i længere tid, f.eks. fordi den pågældende er bortrejst. Arbejdsgruppens flertal anbefalede, at der skulle kunne pålægges tre eller fire afgifter for den samme forseelse. Med adgangen til at pålægge tre afgifter har vi efter regeringens opfattelse fundet en passende afvejning af de her forskellige hensyn, som jeg har forsøgt at redegøre for her.

På det private område lægges der med lovforslaget op til, at der fastsættes bindende regler for skiltning på private parkeringspladser, hvis der skal kunne pålægges en afgift for overtrædelse af vilkårene på selve pladsen. Således skal der bl.a. placeres ensartede skilte med et hvidt P på sort baggrund ved alle indkørsler til sådanne private parkeringspladser. Det er målet, at det her skilt vil forankre sig i den almindelige forbrugerbevidsthed som et signal om, at her inviterer en privat grundejer til, at man må bruge arealet til parkering, selvfølgelig på nærmere vilkår, men at man kan få en afgift for overtrædelse af vilkårene, som fremgår nærmere af skilte inde på parkeringspladsen.

Helt grundlæggende bør det jo være sådan, at god skiltning er en forudsætning for, at man som forbruger kan orientere sig og også parkere i overensstemmelse med de regler, der gælder. Derfor er jeg meget glad for, at lovforslaget også medvirker til at sikre, at forbrugerbeskyttelsen på private parkeringspladser forbedres, og at det jo så altså også bliver lettere for forbrugerne at skelne mellem, om der parkeres på et privat eller et offentligt parkeringsareal.

Reglerne om parkering tror jeg alle sammen vi kan være enige om har stor praktisk betydning for os alle i vores hverdag, og der er ingen tvivl om, at mere enkle regler også er med til at forbedre forbrugerbeskyttelsen meget. Det har der været behov for længe, det har været tiltrængt, og det har også været efterspurgt. Så jeg synes, at det arbejde, der er gjort fra arbejdsgruppens side, både er grundigt og godt, og jeg er som sagt tilfreds med den brede opbakning, der har været til lovforslaget.

Et andet særligt spørgsmål, der har været rejst, og som også har været drøftet i arbejdsgruppen, er spørgsmålet om et særligt klageorgan på det private område. Det er jo rigtigt nok, at arbejdsgruppen også har peget på, at der kan være en række omstændigheder, som både taler for og imod det her spørgsmål, men Justitsministeriet er enig med arbejdsgruppen i, at det her behov for oprettelse af et klageorgan på det private område bør afvente implementeringen af det såkaldte ADR-direktiv. Jeg kan måske til salens beroligelse i det her spørgsmål oplyse, at det her direktiv er nært forestående, så det er selvfølgelig noget, vi også kan redegøre nærmere for i udvalgsbehandlingen. Men vi er enige med arbejdsgruppen i, at vi bør afvente de overvejelser, som kommer i forlængelse heraf.

Kl. 11:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er fem medlemmer, der gerne vil have korte bemærkninger, og først er det hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:13

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil sådan set bare kvittere for justitsministerens seneste bemærkninger og så i øvrigt frafalde mit spørgsmål.

Kl. 11:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:13

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Spørgsmålet drejer sig om det, at man kan få flere bøder for samme forseelse. Jeg vil godt lægge ud med at sige, at vi i Liberal Alliance har fuld forståelse for, at man vil gøre noget ved den problematik, at folk udnytter reglerne ved parkering ved lufthavne, banegårde og andre steder, hvor der ligesom er en økonomisk gevinst for den, der snyder. Men jeg har meget svært at forstå, hvorfor det i større udstrækning skal gå ud over almindelige borgere, i og med at man også kan risikere at få flere bøder for den samme forseelse, hvis man bare – i citationstegn – er kommet til at smide bilen et forkert sted. Er det rimeligt?

Kl. 11:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 11:14

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Ja, det synes regeringen selvfølgelig det er. Bilen holder der jo altså. Der er regler for, hvor den må holde, og i hvor lang tid den må holde, og folks årsager til at sætte deres bil, så at sige, kan jo være forskellige. Vi synes, det er helt rimeligt, at man får den her mulighed.

Jeg synes, at en ting er, at det sker ved lufthavne og banegårde, men der kan også være andre steder, hvor man, hvis man bryder reglerne for parkering, jo er med til at forhindre, at folk, der bare på almindeligvis vil finde en parkeringsplads, når de skal ind i en butik og købe et eller andet eller skal ind og handle, jo så bliver forhindret i at kunne gøre det.

Så jeg synes, det er helt rimeligt. De overvejelser, der ligger bag det, støtter vi som sagt, og de ligger også i forlængelse af arbejdsgruppens overvejelser.

Kl. 11:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes, det er ærgerligt, at det er, som om justitsministeren har taget Enhedslistens valgslogan her i København – »Bilerne bagest« – til sig.

Altså, jeg tror, at der er mange københavnere eksempelvis, der oplever, at de ved en fejl ganske enkelt kommer til overtræde en af Københavns Kommunes mange mærkelige regler for, hvor det er, man må holde i forhold til nogle af de der gule trekanter – og hvad ved jeg. Det kan være 3 cm, folk holder forkert, og så giver det en bøde. Man er kommet til at parkere bilen en fredag aften, man skal ikke bruge den, før man skal på arbejde mandag, og vupti, så har det kostet 1.600 kr. Det er da en bøde af en helt urimelig størrelse.

Jeg forstår ikke, hvordan justitsministeren kan stå og argumentere med de åbenlyst gode eksempler og sige: Det skal så også gælde ved de åbenlyst dårlige eksempler. Det er sådan en klassisk socialdemokratisk systemet før mennesket-tankegang. I stedet for at prøve at lave nogle regler, hvor vi rammer dem, vi gerne vil ramme, så kommer det her til at genere rigtig mange almindelige mennesker, som bare har begået en lille fejl og nu skal begaves med en bøde til det offentlige på 1.600 kr. Det synes jeg er dybt urimeligt.

Kl. 11:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Justitsministeren.

Kl. 11:16

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg ser det her lovforslag som en styrkelse af forbrugerbeskyttelsen af bilisterne. Det er jo det, der er hele pointen med det, nemlig at der skal ryddes op i de mange forskellige regler, der er. Og derfor tror jeg simpelt hen, at hr. Simon Emil Ammitzbøll helt grundlæggende har misforstået hensigten bag det her arbejde. Den er det modsatte af, hvad hr. Simon Emil Ammitzbøll siger, for den er at styrke forbrugernes rettigheder, deres oplysninger om og dermed også deres vej igennem den jungle, det kan være som bilist at finde ud af, at når man krydser en kommunegrænse – kører fra en kommune til en anden – så kan der lige pludselig være forskellige regler, uden at der er skiltet ordentligt med det, men som er dikteret på baggrund af en bekendtgørelse, som måske ligger i en eller anden skuffe et eller andet sted på et rådhus, hvor den har ligget i ganske mange år. Det er jo det, der er hele pointen.

Så derfor er det det modsatte af, hvad hr. Simon Emil Ammitzbøll siger her. Det handler om at give bilisterne, forbrugerne på det her område, klare retningslinjer, mere ens retningslinjer, og i de tilfælde, hvor der bliver afvejet fra det, skal der selvfølgelig skiltes. Af hensyn til hvem? Bilisterne.

Kl. 11:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Kim Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 11:17

Kim Christiansen (DF):

Jeg vil gerne følge lidt op på det, som ministeren siger om, at der ryddes op i regler. For mig at se kommer der jo egentlig flere regler med det her lovforslag. Det kan godt være, at der ude i kommunerne bliver ryddet lidt op. Men her laver man altså nogle differentierede bødetakster, så man nu også som bilist skal til at tænke på, at hvis man kommer til at holde lidt forkert, kan man risikere en dobbelt bøde, men at man, hvis man laver den samme forseelse – man har parkeret ulovligt – og bare holder et andet sted, kan nøjes med det halve i bøde. Det synes jeg er en mærkelig måde at begynde at dele bøder ud på.

Så vil jeg også lige spørge ind til det der med de tre bøder, for jeg er meget enig med andre ordførere, der har spurgt ind til det: Hvorfor er man landet på tre? Det må man da kunne komme med et rigtig godt argument for. Kunne det ikke have været to eller fem eller noget andet?

Så virker det jo grotesk, at man nu kan få en bøde på over 1.000 kr. for at parkere ulovligt i et kvarter, hvorimod man kan nøjes med en bøde på 700 kr., hvis man f.eks. ræser rundt på cykel oppe på fortovet og i fodgængerfelter osv. Altså, hvor er den der proportionalitet i bødestørrelsenovre i Justitsministeriet? Jeg synes i hvert fald, at kæden hopper en lille smule af i det her lovforslag.

Kl. 11:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Justitsministeren.

Kl. 11:18

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der er ikke nogen kæde, der er hoppet af. Jeg må sige, at jeg er lidt overrasket over, hvis jeg forstår hr. Kim Christiansen rigtigt, at Dansk Folkeparti er imod den skærpelse, som regeringen foreslår, når folk parkerer på en handicapplads, altså parkerer ulovligt på en handicapplads, og dermed jo forhindrer folk med handicap, som har tilladelse til at parkere på den pågældende plads, at parkere der. Det overrasker mig lidt, hvis det er det, Dansk Folkeparti siger.

Jeg havde sådan opfattelsen, dengang det her spørgsmål var til debat, at Dansk Folkeparti i hvert fald havde en anden indstilling til det, men det kan være, at det har ændret sig. Jeg kan bare sige det sådan, at regeringen mener, at det er ikke i orden – pænt sagt – og derfor bliver det nu ændret. Vi fordobler bøden, for vi synes, at der skal sendes et klart signal til dem, som gør det, for det skal man ikke gøre, det kan man simpelt hen ikke være bekendt.

Kl. 11:19

Første næstformand (Bertel Haarder):
Kim Christiansen.

Kl. 11:19

Kim Christiansen (DF):

Man kan jo begynde at fortolke det, jeg har sagt, og så lave en udlægning af det frem for at svare på det, jeg reelt spurgte om. Det er jo altid en måde at krybe udenom på. Jeg tror, at jeg gjorde det meget klart i min ordførertale, at man ikke skal tage handicappladser. Det mener Dansk Folkeparti selvfølgelig er helt utilstedeligt. Men vi mener stadig væk, at det er noget makværk med de her differentierede bøder.

Nu fik jeg ikke noget svar på, hvorfor det var blevet tre, og at det lige var landet der, men det kan være, at jeg får det under udvalgsarbejdet. Afslutningsvis kan jeg jo så spørge ministeren: Som øverste chef for politiet, hvorfor beder ministeren ikke politiet om at fjerne de her biler, der holder ulovligt parkeret? Så bliver pladsen jo ledig. Det koster måske 3.000-4.000 kr. at få afhentet sådan en bil, som man så skal betale, når man får den udleveret igen. Det tror jeg på vil have en præventiv virkning frem for bare at forhøje bøderne. Men det kan være, at ministeren er af en anden opfattelse.

Kl. 11:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 11:20

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, politiet gør jo i samarbejde med kommunerne et stort arbejde allerede her i dag. Jeg er stadig lidt usikker på, hvad det er, Dansk

Folkeparti mener om regeringens forhøjelse af bøderne, når man altså tager en handicappets parkeringsplads.

Men altså, jeg lytter da meget spændt til, at der øjensynligt er ved at indsnige sig en ny betragtning om værdien af bøder hos Dansk Folkeparti – og hos De Konservative også. Nu skal jeg nok lade være med at sige noget om De Konservative, men hvis Dansk Folkeparti er på vej til et synspunkt om, at straf ikke virker, så må jeg sige, at jeg betragter det som fredagens nyhed. Det kan selvfølgelig være, at der kommer andre, men jeg må nok sige, at i forhold til hvad jeg ellers har hørt fra Dansk Folkepartis side, er det her noget af en nyhed.

Kl. 11:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 11:21

Henning Hyllested (EL):

Jeg vil bare høre ministeren, om man så kan forvente, at regeringen vil fremsætte et forslag om oprettelse af et klagenævn, når man engang skal til at implementere ADR-direktivet.

Kl. 11:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 11:21

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hr. Henning Hyllested kan forvente, at regeringen selvfølgelig meget nøje vil redegøre for det, som kommer ud af drøftelserne om direktivet, og det ligger selvfølgelig i forlængelse af de overvejelser, der har været i arbejdsgruppen. Der har man anbefalet, at vi venter og ser, hvad det er, der kommer herfra.

Der er jo ingen, der er uenige i, at det kan give meget god mening at se på, hvad der taler for, og hvad der taler imod. Den mulighed får vi også i det videre udvalgsarbejde, og der synes jeg vi skal parkere den her diskussion.

Kl. 11:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Henning Hyllested.

Kl. 11:22

Henning Hyllested (EL):

Man kunne jo også opfatte det sådan, at spørgsmålet var, om regeringen og ministeren syntes, det var en god idé. Men lad nu det ligge.

Jeg vil gerne lige rette fokus på noget andet, og det er hele spørgsmålet om det, som er en meget væsentlig intention i lovforslaget, nemlig at skabe ensartede regler. Og jeg påpegede i min ordførertale, at jeg da synes, man kan sætte et stort spørgsmålstegn ved, om det virkelig ikke er en tilsnigelse, når man siger sådan, for man åbner stadig væk op for, at der kan fastsættes regler ved lokale bekendtgørelser – sågar i tæt bebyggede områder åbner man faktisk også op for den mulighed. Man bibeholder det i hvert fald, for så vidt angår tunge køretøjer og den slags. Altså, jeg fik næsten det ud af ministertalen, at den helt store forskel var, at nu kom det på én hjemmeside, hvor man kunne gå ind og kigge på reglerne. Og der kunne jeg tænke mig i forhold til netop tunge køretøjer at spørge – for der har man jo i forvejen lokale bekendtgørelser – om det så også vil blive tilfældet her. Det kunne jo være en rigtig god ting for alle de chauffører, der kører rundt, ikke mindst af udenlandsk herkomst, at de ved at gå ind ét enkelt sted på nettet kunne finde ud af, hvor de lokale bekendtgørelser er, som man jo så åbenbart bevarer, kommuner for kommune. Det ville være en kæmpe hjælp for mange chauffører, tror jeg.

Kl. 11:23

Kl. 11:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 11:23

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er jo helt rigtigt, som hr. Henning Hyllested siger, at det, der sker nu, og som anbefalingen også lyder fra arbejdsgruppen, er, at vi går fra, som jeg sagde i min tale, en ordning, hvor færdselsloven fastlægger, hvad der er lovligt, og hvor kommunen så kan indskrænke det lovlige – sådan kan man formulere det – over til en ordning, hvor man har en færdselslov, som på de områder, vi her taler om, fastlægger, hvad der er ulovligt, og så kan kommunen så indskrænke det ulovlige og dermed gøre parkering lovligt i videre omfang. Det er det, der er pointen.

Så er det rigtigt nok, at ud fra de generelle betragtninger gøres der nogle undtagelser for nogle særlige typer af køretøjer, hvor det er vigtigt, at man er særlig opmærksom på de lokale forhold. Og så er det jo også rigtigt, som hr. Henning Hyllested siger, at de her regler skal offentliggøres på en hjemmeside, så man ved, hvad det er, der er reglerne for parkering i den pågældende kommune. For det er jo fint nok, at man har den overordnede regel med færdselslovens foreslåede indretning, men der skal selvfølgelig også både være skiltning og markering og generel synlighed, i forhold til hvad reglerne så er i kommunen.

Kl. 11:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 11:24

Tom Behnke (KF):

Der er jo ikke nogen tvivl om, at straf selvfølgelig virker. Nej, fredagens nyhed er, at både Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti nu erkender, at straf rent faktisk virker. Men det var jo slet ikke det, vi diskuterede. Det, vi diskuterede, var, om lovforslaget vil have den ønskede effekt, altså holde handicapparkeringspladserne fri, og det tror vi ikke på. Det er derfor, at vi synes, at man i højere grad skulle sørge for at køre køretøjerne væk. Men det er slet ikke det, jeg tager ordet for.

Jeg tager ordet for at sige noget om trafikikkerhed. Er det ikke rigtigt, at der i den nuværende § 28, stk. 3, 3. pkt., er en tilføjelse – hvis man i øvrigt lovligt må holde med dele af køretøjer på et fortov i en kommune – der hedder, såfremt dette ikke er til fare eller ulempe for færdslen på fortovet, at der altså er et hensyn til fodgængere, folk med barnevogne osv., og at det i den nye affattelse fjernes? Det vil sige, at man fjerner hensynet til fodgængerne. Man behøver ikke længere at leve op til det. Er det korrekt forstået? Det er det ene.

Det andet er: Betyder det, at man nu gerne må parkere uden for bymæssig bebygget område, altså at man delvis må parkere i yderbatten eller på fortove på landeveje, ikke, at der kommer til at stå køretøjer delvis på landeveje? Landeveje er faktisk det farligste sted; det er der, der sker flest trafikdrab. Bliver der flere eller færre trafikdrab? Bliver trafikikkerheden større eller mindre, når der pludselig ude på en mørk landevej holder et køretøj parkeret delvis på kørebanelen?

Kl. 11:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Svaret på begge hr. Tom Behnke spørgsmål er et nej. Vi vil kunne redegøre for det i nærmere detaljer under udvalgsarbejdet. Lad mig bare tage fat på det første, nemlig at det her lovforslag skulle betyde, at det bliver et rent wildwest for fodgængere. Jeg tror godt, at hr. Tom Behnke ved, at det bliver det selvfølgelig ikke, men de nærmere bestemmelser og reglernes indretning kan vi redegøre for i udvalgsarbejdet. Det kan vi også gøre i detaljer, når det gælder parkering uden for almindelig bebyggelse, som hr. Tom Behnke spørger til.

Kl. 11:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tom Behnke.

Kl. 11:26

Tom Behnke (KF):

Det glæder jeg og formentlig alle trafikanter i dette land os til. Men sagen er, at med den nye affattelse af 3. pkt. har man strøget ordene om hensynet til fodgængerne. De er væk. Det hensyn findes ikke mere. Hvor ministeren så har puttet det hen, er da noget interessant at få at vide.

Mit andet spørgsmål går på en anden bestemmelse, nemlig definitionen af, hvornår man har parkeret. Der er jo lavet en tilføjelse, der hedder, at hvis køretøjet står mere end 18 timer på grund af uheld eller teknisk fejl, kan man få en parkeringsafgift. Gælder det også i den situation, hvor Lyngbymotorvejen er oversvømmet i flere dage, fordi de offentlige myndigheder ikke evner at få fjernet vandet, så man kan komme til at køre igen? Skal man så, oven i at ens køretøj er blevet ødelagt, fordi kommunen ikke har et ordentligt kloakanlæg og ikke sørger for at få vandet væk, også have en parkeringsafgift? Det er jo det, der gør sig gældende med den nye affattelse af § 2, nr. 17, 3. pkt.

Kl. 11:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 11:27

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det tænkte eksempel og temmelig sikkert mange andre er jeg helt sikker på at hr. Tom Behnke kan finde på af stille som spørgsmål i udvalget, og så skal vi nok finde et rigtig godt svar til hr. Tom Behnke. Selvfølgelig er der god mening med reglerne. Det giver sig selv.

Kl. 11:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandling slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af retsplejelovent. (Sikkerhed i retssale).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 31.10.2013).

Kl. 11:28

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er hr. Karsten Lauritzen fra Venstre.

Kl. 11:28

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Som sagt behandler vi her et lovforslag, som handler om en ændring i retsplejelovent om sikkerhed i retssale. Det er bl.a. en udmonterning af et forlig, som regeringen har indgået med en række partier, hvor Venstre ikke er et af de partier, der er med. Det ændrer nu ikke ved, at vi grundlæggende synes, det er et fornuftigt lovforslag, som vi her skal behandle. Vi har dog også nogle overvejelser og nogle ting, der skal undersøges og ses lidt nærmere på i udvalgsbehandlingen.

Det, det bl.a. handler om, er jo, at man som følge af særlige rocker- og bandesager, der kræver megen fangetransport og et meget stort politiopbud til bevogtning af Københavns og Frederiksbergs byretter, laver en særligt sikret retssal i forbindelse med Københavns fængsler, helt konkret Vestre Fængsel, sådan at de tiltalte, som sidder varetægtsfængslet, ikke skal transporteres ind til midten af København til stor gene for københavnere og med et politimæssigt meget, meget stort ressourceforbrug som konsekvens. Der er kort sagt et betydeligt effektiviseringspotentiale og et betydeligt sikkerhedspotentiale i at samle det i sådan nogle særligt sikrede retssale i forbindelse med Københavns fængsler, og det støtter vi principielt fra Venstres side.

Vi forstår godt den bekymring, som blev udtrykt af en række af høringsparterne, i forhold til, om man kan placere en domstol, den dømmende magt, så tæt på et fængsel. Men altså, qua at vi f.eks. i det her hus, vi befinder os i i dag, jo både huser den lovgivende forsamling, altså Folketinget, og et stykke ude også Højesteret – der er dog ikke adgang mellem de to – så tror jeg, at det godt kan lade sig gøre. Den bekymring, som en del af høringsparterne har, deler vi ikke. Vi tror godt, det kan lade sig gøre.

Vi deler til gengæld den bekymring, som en del af høringsparterne har – bl.a. nogle byretter, Domstolsstyrelsen og andre – i forhold til, om det her nu er provenuneutralt. I Venstre har vi tidligere spurgt meget ind til, hvor mange ressourcer kriminalforsorgen og politiet bruger på bevogtning og fangetransport. Det er også noget, De Konservative og Liberal Alliance har interesseret sig for, og der har vi fået det svar fra Justitsministeriet, at det er små penge – meget små penge. Vi har selvfølgelig spurgt, med henblik på at vi gerne vil sende nogle af de her opgaver med fangetransport i udbud – måske til private vagtfirmaer eller andet – og vi har fået at vide, at det er meget få penge.

Nu kan vi så forstå, at det pludselig er meget store summer. Det er i hvert fald så store summer, at man tilsyneladende kan finansiere en særligt sikret retssal. Domstolsstyrelsen antager ifølge deres ringssvar, at det kommer til at koste 60-70 mio. kr. Det undrer vi os lidt over, og i udvalgsbehandlingen vil vi selvfølgelig forfølge de økonomiske beregninger, der ligger bagved, altså om det her i virkeligheden er noget, man kan spare penge på. For enten må de oprindelige svar, vi har fået, være forkerte, eller også hænger regnestykket

ikke sammen. Jeg håber sådan set, at det er de oprindelige svar, vi har fået, der er forkerte, for der bør være et betydeligt besparelspotentiale i det. Men vi støtter den principielle tanke bag den særligt sikrede retssal.

Vi støtter også tanken om at se på visitationsreglerne i forbindelse med domstolene. Der kan være et sikkerhedsproblem i nogle af de her sager, særlig i sager om rocker- og bandekriminalitet, og der er vi også villige til at se på, om man kan give en øget hjemmel til at lave visitation. Men vi er også meget opmærksomme på, at hvis der er tale om, at man nægter at åbne sin taske eller andet, skal det som udgangspunkt være politiet, der tvinger folk til det, og ikke en retsbetjent. Men det er vi villige til at diskutere, og det vil vi også gerne kigge videre på i udvalgsbehandlingen.

Når det er sagt, synes jeg, at man, når man læser høringsvarene, kan se, at der sådan set udtrykkes meget kritik fra domstolens side over for det her. Jeg forstår godt, at der kan være en bekymring i forhold til den økonomiske beregning eller andet, men jeg er måske lidt overrasket over, at man ikke har større forståelse for, at vi er i en tid, hvor man må spare og være mere effektive både i politiet og i kriminalforsorgen, og det gælder selvfølgelig også domstolssystemet. Man må køre længere på literen i den situation, vi befinder os i. Og jeg synes faktisk, det er lidt skuffende at læse nogle af høringsvarene, hvor der ikke er forståelse for, at man skal gøre tingene lidt mere effektivt, for det er muligt.

Det kan godt være, der skal justeres lidt i noget af det, der ligger, og at beregningerne ikke er helt rigtige. Men ideen om, at vi skal være mere effektive, og at man f.eks. kan højne sikkerheden og spare en masse ressourcer ved at placere den særligt sikrede retssal i forbindelse med Københavns fængsler, støtter vi i Venstre. Og det håber vi at også at byretterne og Dommerforeningen i sidste ende vil gøre.

Kl. 11:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger.

Vi er jo alle sammen glade for, at det er et åbent parlament, vi har, men jeg må lige bede tilhørerne på de øverste rækker om at være lidt mere tavse. Tak.

Den næste ordfører er fru Trine Bramsen fra Socialdemokraterne.

Kl. 11:33

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Tak for det. Hardcorekriminelle, der destruerer retsmøder, viser foragt for vores retssystem og skaber utryghed blandt medarbejdere og tilhørere ved retterne, har vi desværre set eksempler på de seneste år, hvilket har betydet, at politiet alt for ofte har måttet bruge ekstra ressourcer på ekstraordinære sikkerhedsforanstaltninger, eksempelvis i forbindelse med transport af fanger mellem arrest og retsbygning og under selve retsmøderne, hvor stærk bevogtning har været nødvendig.

Vi Socialdemokrater nægter at acceptere, at personer fra de kriminelle miljøer udviser en adfærd, der gør, at personale og tilhørere ved retsmøder føler sig utrygge eller direkte truet. Det er fuldstændig uacceptabelt. Vi vil under ingen omstændigheder acceptere, at rockere, bander og andre hardcorekriminelle forsøger at påvirke vores retssystem og retssikkerhed gennem deres truende og voldelige adfærd. Den opførsel skal stoppes. Vores retssale skal være åbne og frit tilgængelige for offentligheden, og alle skal som udgangspunkt kunne overvære retsmøder, men vi har samtidig en forpligtelse til at skabe en grundlæggende tryghed for alle, involverede såvel som personale, en forpligtelse, som vi aldrig må fravige.

Derfor har vi politikere et ansvar for at gribe ind, når vi kan konstatere, at bl.a. rockere og bandemedlemmer ikke vil respektere

grundlæggende spilleregler i vores demokrati. Det er på den baggrund, at dette lovforslag er fremsat. Vi vil ikke ligge under for stærkt kriminelles forsøg på at destruere det retssystem, som er en grundpille i vores demokrati. Med lovforslaget her foreslås det, at der etableres en eller flere sikrede retssale, hvor landsrets- og byrets-sager kan gennemføres, hvis der er behov for ekstra sikkerhedsmæssige foranstaltninger.

Samtidig forbedrer vi mulighederne for at foretage sikkerhedskontrol i forbindelse med adgang til retsbygningerne. Det skal være lettere at visitere personer, der ønsker adgang til retsmøderne. Vi skal sikre de bedst mulige rammer omkring retsmøderne, hvilket betyder, at vidner, dommere, domsmænd, pårørende osv. skal kunne føle sig trygge.

Samtidig skal vi selvfølgelig sikre, at medarbejderne inddrages i implementeringen, således at de får de bedst mulige arbejdsbetingelser under de nye forhold. De sikrede retssale og den øgede sikkerhedskontrol i retsbygningerne er et helt rigtigt redskab til at genskabe trygheden i vores retslokaler.

Socialdemokraterne kan støtte dette forslag.

Kl. 11:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det fru Merete Dea Larsen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 11:36

(Ordfører)

Merete Dea Larsen (DF):

Tak. I dag skal vi behandle et lovforslag, der handler om sikkerheden i vores retssale. Realiteten i dag er desværre, at dommere og medarbejdere i højere grad føler sig utrygge i deres daglige arbejde, og flere har oplevet situationer i retssalen, hvor de konkret har følt deres sikkerhed truet. Med de senere års bandekonflikt oplever politiet i stigende grad et øget trusselsniveau over for tiltalte eller vidner i en sag. Det kan vi naturligvis ikke sidde overhørig. Vi skal sikre, at vores retssale også i fremtiden lever op til det grundlæggende princip i dansk retspleje, at offentligheden som udgangspunkt har fri adgang til at overvære retsmøder, der afholdes ved domstolene. Det skal være en mulighed, man kan benytte, uden at man skal føle sig usikker eller truet, hverken som tiltalt, vidne, dommer, ansat eller tilhører.

At vidner, dommere og domsmænd kan føle sig sikre og ikke frygte for repressalier, er altafgørende, for at et retssystem kan fungere efter hensigten. I dag gennemføres meget ressourcetunge sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med transport og under afvikling af retsmøder. Lovforslaget lægger op til, at man kan etablere særligt sikrede retssale, som kan anvendes, når sikkerhedsmæssige grunde tilsiger det. Vurderingen af, hvorvidt en sag skal føres i en særligt sikret retsbygning, vil bygge på en vurdering ud fra bl.a. politiets efterretninger, erfaringen med tiltalte, vidner, forurettede og andre implicerede i sagen. Det kan derudover være en vurdering, der bygger på en erfaringsmæssig forhøjet risiko. Begæringen fremsættes skriftligt til retten, som på baggrund af redegørelsen afgør, hvorvidt sagen skal foregå i en særligt sikret retssal.

Retsplejeloven indeholder allerede nu mulighed for at anvende telekommunikation, hvor et vidne skal afgive forklaring via telekommunikation med billede og dermed uden personligt fremmøde. Inden sagen sættes i en sikret retssal, skal denne mulighed have været overvejet.

Lovforslaget giver yderligere mulighed for at gennemføre visitation af beklædning og undersøgelse af medbragte effekter, såfremt retspræsidenten finder det relevant og nødvendigt af sikkerhedsmæssige hensyn. Såfremt en indkaldt person nægter visitationen, sidestilles det med udeblivelse og kan medføre anholdelse.

Dansk Folkeparti stiller sig tvivlende over for økonomien, som forudsættes at kunne holdes inden for rammerne, men kan støtte lovforslaget, idet vi finder det altafgørende i et retssamfund, at sikkerheden er i orden, og at de implicerede parter ikke bør frygte repressalier og lignende.

Kl. 11:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det fru Pernille Boye Koch som ordfører for Radikale Venstre.

Kl. 11:39

(Ordfører)

Pernille Boye Koch (RV):

Tak for det. Danske domstole har tradition for at være tilgængelige, åbne og omgærdet af så få sikkerhedsforanstaltninger som muligt. Det er en fornem tradition, som det er vigtigt at værne om. Det er imidlertid også vigtigt, at danske retsbygninger er trygge, ikke mindst af hensyn til bl.a. det personale, der har deres daglige gang der, og det er bl.a. det sikkerhedsmæssige hensyn, der ligger bag det lovforslag, vi behandler i dag.

En del af elementerne er også en udmøntning af den aftale, som regeringen i 2012 indgik med Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om Kriminalforsorgens økonomi.

Ud over det sikkerhedsmæssige hensyn er der også det ressource-mæssige, for med den eksisterende ordning bruges der relativt mange ressourcer på sikkerhed i forbindelse med transport af tiltalte mellem arresten og retsbygningen og i forbindelse med afviklingen af retsmøder. Disse udgifter forventer man at kunne nedbringe med lovforslaget, fordi man giver nye muligheder for at sætte retten i en særligt sikret retssal, hvis der er nogle særlige sikkerhedsmæssige forhold, der tilsiger det. Det er der ikke med de nuværende regler tilstrækkelig sikker hjemmel til, og det er naturligvis godt, at denne mulighed bliver udtrykkeligt tilladt i lovgivningen. Reglerne skaber, som andre også har nævnt, også klar hjemmel til visitation m.m. i forbindelse med publikums adgang til retsbygningerne.

Derudover får Domstolsstyrelsen hjemmel til at etablere særligt sikrede retsbygninger til brug på tværs af retskredsene. En af disse særligt sikrede retsbygninger planlægges etableret i umiddelbar nærhed af Vestre Fængsel.

For Radikale Venstre er det vigtigt at understrege, at de nye regler om særligt sikrede retssale kun forventes anvendt undtagelsesvis. Hovedparten af retssager i Danmark forventes stadig afviklet i helt almindelige retslokaler og retsbygninger.

Derudover har vi noteret os de mange hørings svar, der udtrykker bekymring ved at placere en særligt sikret retsbygning i så nær tilknytning til f.eks. Vestre Fængsel – måske så nært, at domstolene af den tiltalte ikke længere opfattes som en selvstændig og uafhængig statsmagt. Det er en meget reel og vægtig indvending, og vi vil gerne give den noget særlig opmærksomhed. I første omgang er vi imidlertid tilfredse med, at Justitsministeriet har tilkendegivet, at man ved den nærmere udformning af bygningen vil tage grundigt hensyn til den risiko, der er blevet fremført, i forhold til domstolenes uafhængighed og i øvrigt grundigt drøfte byggeriets nærmere udformning m.v. med de relevante myndigheder.

Med disse bemærkninger kan Radikale Venstre støtte det fremsatte lovforslag.

Kl. 11:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det ordføreren for SF, fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 11:42

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

For ikke så lang tid siden, nemlig den 22. oktober i år, måtte man i en retssag mod 13 bandemedlemmer i Glostrup udskyde sagen, fordi der opstod masseslagsmål inden for rettens fire vægge. Det siger sig selv, at det er en rigtig, rigtig voldsom oplevelse, både for dem, der sidder og skal føre retssagen, og for dem, der skal være med i sådan en retssag. Og det er klart, at den slags sager lægger et pres på vores domstole og de arbejdsforhold, man har dér. Det er jo bl.a. også sådan noget, der er baggrunden for, at vi synes, at der er et behov for en særligt sikret retssal.

Der har været rejst en del bekymringer om domstolenes uafhængighed. Er det et problem, at man lægger en retssal så tæt på et af vores største arresthuse – det største arresthus tror jeg endda det er? Jeg ved ikke, om jeg synes, at bekymringen behøver være så udtalt. I Kolding, hvor jeg kommer fra, har det i mange år, indtil politistationen flyttede, været sådan, at politistationen lå i samme bygning som domstolene og oven i købet også lige op og ned af arresthuset. Så jeg tror ikke, man behøver at have de store problemer i den forbindelse, og jeg synes også, at der er taget nogle fornuftige hensyn i lovforslaget, nemlig at selve projektet og udmøntningen af det her jo skal drøftes med de relevante parter, så vi også fremover kan have en retssal, som både synes uafhængig og selvfølgelig også er det.

Så jeg tror, vi alle sammen bliver glade, når vi ser udmøntningen af det her lovforslag. Jeg tror, det – desværre – er noget, der er behov for, og derfor bakker vi i SF selvfølgelig også op om det.

Kl. 11:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Enhedslisten, fru Pernille Skipper.

Kl. 11:44

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Udgangspunktet for det danske retssystem er åbenhed i retsplejen. Det handler om, at domstolene skal være let tilgængelige for os alle sammen, de skal være upartiske – og de skal ikke bare være upartiske, de skal også virke upartiske. Det er vores ansvar som Folketing, at den åbenhed i retsplejen ikke bare er noget, man skriver på papiret, men at åbenheden også reel. Derfor må vi ikke indføre bestemte indgrebsformer eller opføre nye retssale, der signalerer, at man som almindeligt menneske, tiltalt eller pårørende til en tiltalt ikke er velkommen, eller at domstolen måske på forhånd kunne have valgt side i en retssag. Den grundbestemmelse kan være en indvending både mod det ene element i dette lovforslag, nemlig at man giver hjemmel til at visitere besøgende, og mod det andet element i lovforslaget, nemlig at man opretter særligt sikrede retssale, i første omgang en i nærheden af Vestre Fængsel.

Domstolsstyrelsen og Dommerforeningen har også i deres høringssvar udtrykt bekymring for, at man placerer en særligt sikret retssal i nærheden af Vestre Fængsel; de udtrykker bekymring for, at det kunne signalere partiskhed, når man besøger retssalen. Det er en bekymring, som jeg mener vi skal tage alvorligt. På samme måde skal vi tage det alvorligt, når stort set samtlige høringssvar indeholder en løftet pegefinger om, at når man skal placere en retssag i den særligt sikrede retssal, skal det være i nødstilfælde eller have undtagelsens karakter, som det bliver formuleret.

Derfor må jeg jo på Enhedslistens vegne spørge justitsministeren, hvor ofte man forventer at anvende den nye sikrede retssal i nærheden af Vestre Fængsel, og hvorfor det er nødvendigt at medtage civile sager i lovforslaget, altså sager, som ikke handler om straf mod de her hardcore bandemedlemmer, som den socialdemokratiske ordfø-

rer bl.a. omtalte, men som kan være ganske almindelige mennesker. Hvorfor vælger man på forhånd at fortælle Retten på Frederiksberg og Københavns Byret, at de skal placere alle deres grundlovsforhør i den nye sikrede retssal, uanset om de så i de konkrete tilfælde synes, at det er nødvendigt at have denne særlige sikkerhed eller ej?

I Enhedslisten anerkender vi, at der kan være et behov for en særligt sikret retssal. Om end det måske i det store billede er et lidt lille behov, så anerkender vi, at det kan være der. Vi har dog nogle spørgsmål, som vi meget gerne vil have nogle meget klare svar på.

Vi vil gerne have svar på, hvordan man via opførelsen af den nye særligt sikrede retssal ved Vestre Fængsel vil sikre domstolenes uafhængighed, altså at de ikke kun er uafhængige, men også synes uafhængige. Vi vil gerne have svar på, hvor omstændigt det bliver, at man placerer sager ved den særlige retssal. Vi vil gerne have svar på, hvordan man har tænkt sig at håndtere retssikkerheden for de tilhørende, som med det her lovforslag kan risikere at blive visiteret, altså hvad deres klagemuligheder er. Og mere specifikt vil vi gerne have svar på: Hvorfor blander man sig i, hvor to byretter skal placere deres sager henne? Det plejer jo at være noget, de selv afgør hos retten.

Sidst, men ikke mindst, vil vi selvfølgelig også gerne bede om en nærmere forklaring på ressourcespørgsmålet i den her sag. Det virker umiddelbart sådan lidt groft sagt, som om der er tale om ressourcebesparelse for politiet, men en ressourceforøgelse for domstolene, uden at man så i øvrigt gør noget ved det. Og det er klart, at der også er behov for, at man gør noget ved det – vi ved alle sammen, hvor presset sagsbehandlingen i forvejen er hos domstolene.

Kl. 11:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har en kort bemærkning, det er hr. Karsten Lauritzen, Venstre.

Kl. 11:49

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Der står i fremsættelsestalen, at det er en del af den aftale, som regeringen i november 2012 indgik med Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om Kriminalforsorgens økonomi for 2013-2016. Normalt er det jo sådan, at når der er et forlig på området, er der en snak hos ministeren, man taler sig til rette, og så er man enige om lovforslaget. Det er jo lige før, jeg hører det, fru Pernille Skipper siger, sådan, at man ikke synes, det her er godt, at man ikke længere synes, aftalen er god. Så jeg skal bare spørge, om det er sådan, man skal forstå det, fru Pernille Skipper siger.

Det er nogle valide kritikpunkter, der bliver fremført, men det er bare nogle kritikpunkter, som kan undre lidt, når Enhedslisten nu har siddet bag lukkede døre og aftalt de her ting. Så jeg opfatter det sådan set som en underminering af den aftale, man har lavet med regeringen. Det ville vi i Venstre generelt hilse velkommen, for vi synes ikke, aftalen er god nok. Men det er da nyt, hvis det er Enhedslistens holdning, så det vil vi godt have uddybet.

Kl. 11:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 11:50

Pernille Skipper (EL):

Jeg kan godt forstå, at Venstre gerne vil høre det som en underminering af en politisk aftale, som Venstre ikke selv er med i. Det er vist meget naturligt, jeg tror, min farfar ville have kaldt det vil-døv, men sådan er det jo i politik en gang imellem.

Nu er det sådan, at den aftale, vi har indgået, er, at man skal undersøge muligheden for at oprette en særligt sikret afdeling. Og det, jeg sagde i min ordførertale, hvis jeg skal skære det fuldstændig ud i pap, var, at vi anerkender, at der kan være et behov, som skal opfyl-

des, men at man da søreme – hov, det tror jeg ikke jeg må sige i Folketinget – at man da for alt i verden skal sørge for at gøre det på en ordentlig måde, så vi tager hensyn til domstolenes uafhængighed, og så vi tager hensyn til både tiltalte, pårørendes og tilhøreres retssikkerhed. Det tror jeg faktisk godt at man kan gøre.

Så har vi selvfølgelig også tænkt os at benytte muligheden for at stille spørgsmål til ministeren for at sørge for, at det bliver virkelighed.

Kl. 11:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:51

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil starte med at kvittere for, at fru Pernille Skipper trods alt ikke siger, at vi i Venstre er tonedøve, så det er jeg da glad for. Det kunne være værre end det, fru Pernille Skipper sagde.

Så må jeg bare sige, at det undrer mig lidt, at man i Enhedslisten er mere optaget af at beskytte rockere og bandemedlemmer, end man er af at beskytte dommerne og nævningene og tilhørerne eller de ganske mange københavnere, som hver dag må opleve, at politiet ikke kan komme ud til deres indbrud, til vold og andet, fordi de skal stå og lave bevogtning af Københavns Byret. Der er vi nok politisk uenige. Jeg regner heller ikke med, at vi bliver enige om det, men jeg må bare sige, at der er en politisk forskel.

Kl. 11:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 11:52

Pernille Skipper (EL):

Jeg er så ualmindelig glad for, at det ikke er Venstres ordfører, der til daglig skal fremlægge Enhedslistens politik, det må jeg bare sige. Så jeg prøver en gang til: Vi anerkender, at der kan være et behov for en øget sikkerhed. Samtidig har vi det i Enhedslisten sådan, at vi synes, at domstolenes uafhængighed er noget af det mest centrale, der findes i vores retsstat og vores demokratiske samfund, og at når man desværre skal lave nogle indretninger, hvor man øger sikkerheden, ja, så skal man da for alt i verden tage hensyn til det. Hvis Venstre ikke er interesseret i det, er det noget, der må stå for Venstres helt, helt egen regning

Kl. 11:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 11:53

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil sige, at Liberal Alliance er glad for den aftale, vi har indgået med regeringen, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti. Vi synes, at det er et godt lovforslag, og med risiko for at få store dele af den danske dommerstand på nakken vil jeg sige, at jeg synes, at det meste af det her handler om stor ståhej for ingenting. Det virker, som om man gerne ville have været inviteret til lidt flere møder i Justitsministeriet i forhold til det lovforberedende arbejde, og at der havde været lidt tættere dialog. Det kan man da bare opfordre regeringen til at tage med de relevante parter, når man laver et lovforslag, for så tror jeg sådan set, at man havde undgået resten af diskussionen.

Hr. Karsten Lauritzen var inde på det i sin ordførertale. Vi står her i Folketinget, det danske parlament på øen Slotsholmen, hvor også Statsministeriet og sågar Højesteret er placeret, og efter mere end 160 års ægteskab, om man kan kalde det sådan, i hvert fald boligfællesskab her på Slotsholmen, har man pludselig fundet ud af, at det vil være en enorm krænkelse, at der ligger en domstol i forbindelse med et fængsel. Jeg er lige ved at sige, at hvis den kritik skal tages alvorligt, synes jeg, at vi skal høre fra Dommerforeningen, at man ønsker Højesteret flyttet fra Slotsholmen, og indtil da synes jeg, at det nærmer sig krukkeri.

Så kommer vi til selve lovforslaget, som jo er godt. Det er sådan set godt på en dårlig baggrund. Det er jo desværre sådan, at vi i Danmark har parallelsamfund, og nogle af de værste handler om rockergrupperinger og bandegrupperinger. Det er de værste parallelsamfund, vi har i vores land. Det skaber utryghed både selvfølgelig for personalet ved domstolene, men også for ganske almindelige mennesker. Hvis man som jeg kører igennem Bredgade ofte og forbi Østre Landsret, vil man kunne se et opbud af forskellige kriminelle grupperinger, der kommer og støtter de tiltalte, og de utrolige mængder ressourcer, som politiet skal bruge på for det første at holde styr på de her grupperinger, og for det andet jo også sikre, at der er en vis form for tryghed for almindelige mennesker, der måtte bo der, arbejde der, skulle handle i forretninger osv.

Der synes jeg at det er fantastisk, at vi kan finde en løsning, hvor vi både kan sørge for, at der er fuldstændig den samme retssikkerhed, som der hele tiden har været, der er fuldstændig den samme adskillelse af den lovgivende, dømmende og udøvende magt, som der hele tiden har været, og samtidig kan vi skabe mere tryghed for de almindelige mennesker, som i dag bliver udsat for en række ubehagelige oplevelser på grund af optræden fra rocker- og bandegrupperinger, som vi ikke har nogen som helst sympati med.

For det andet indfører man en øget hjemmel til at foretage sikkerhedskontrol i forbindelse med de her retsbygninger, og det synes vi sådan set også er ganske fornuftigt. Det må være vigtigt for os som lovgivere at sikre et grundlag, der kan gøre, at retssager bliver afviklet på en fornuftig måde, hvor både for den sags skyld de tiltalte, men også dommerne, domsmænd, vidner og andre kan komme trygt i de retssale, hvor det selvfølgelig skal foregå, som fru Pernille Skipper sagde det, med åbenhed i retsplejen osv., ingen tvivl om det, men det er der jo heller ikke nogen der lægger op til at der ikke skal være.

Så uden bekymring og uden tvivl stemmer vi ja til lovforslaget.

Kl. 11:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Tom Behnke.

Kl. 11:57

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi er fra Konservatives side også meget glade for, at vi har lavet en aftale med regeringen og Enhedslisten og Liberal Alliance på det her område. Vi synes faktisk, at der var et stort behov for, at vi fik styrket forholdene, og at vi fik styrket sikkerheden, også sikkerheden omkring retterne. Det er jo ikke det samme som retssikkerhed. Men med hensyn til sikkerheden ved retterne er det nemlig desværre nået dertil i Danmark, at der er et behov for, at der er mere sikkerhed ved vores retter, og jeg siger desværre, fordi det jo er udviklingen, der har gjort det. Sådan har det ikke altid været. I mange, mange år havde man en almindelig respekt for domstolene, der gjorde, at man opførte sig ordentligt, og både hvis man var tiltalt, og hvis man var vidne eller tilhører i et retsmøde, så opførte man sig ordentligt, forholdt sig roligt og gjorde, hvad der blev sagt. Sådan er det desværre ikke længere.

Det er sådan, at det især er i forbindelse med de kriminelle bander, hvor et større antal familiemedlemmer og venner møder op og ofte ikke vil respektere domstolene, at det udvikler sig til råben og skrigen, tumult, voldsscener, overfald og lignende. Det er noget nyt, og jeg skal da være den første til at beklage, at udviklingen er gået i den retning i Danmark. Men sådan er virkeligheden, og når virkeligheden er sådan, bliver vi jo nødt til at forholde os til det.

Det, vi i hvert fald har pligt til, er at sørge for, at sikkerheden er til stede og i orden både for rettens personale, men sandelig også for tiltalte, for vidner, for tilhørere i det hele taget. Der er så fundet en løsning, hvormed man kan være sikker på, at sikkerheden er i orden, og det støtter vi naturligvis fra konservativ side. Og når man nu lige har vænnet sig til det nye matrikelnummer, hvor man også kan sætte retten, tror jeg såmænd også, at dommerne vil finde sig tilpas med det her.

I forvejen er det jo sådan, at dommervagten i København for et stort antal sagers vedkommende er sat på politigården. Sådan har det været i adskillige år, uden at nogen egentlig har brokket sig over det. Men der er også så mange grundlovsmøder, at man ikke altid kan nøjes med det, så der er også en bagvagt ovre i selve Byretten, og sådan vil det selvfølgelig også være i fremtiden.

Det bliver ikke sådan, det kan jeg i hvert fald ikke se for mig, at alle grundlovsmøder bliver holdt det nye sted, man nu har fundet, og hvor sikkerheden er i top. Man vil stadig væk være nødt til at prioritere, for allerede i dag er det sådan, at alene Københavns Byret har flere sager ved dommervagten, end man kan afvikle på et sted, og det vil der selvfølgelig også være i fremtiden.

Det særlige med forslaget her er altså, at vi får en særligt sikret retssal, og det synes vi som nævnt fra Konservatives side er en god idé. Derudover bliver det klart og tydeligt præciseret, at man i fremtiden kan højne sikkerheden ved retterne i øvrigt, ved at der bliver givet mulighed for at lave sikkerhedskontrol.

Alt dette sker selvfølgelig for at bevare det princip, vi har i Danmark, om åbenhed i retsplejen; til trods for at der er nogle, der ikke vil respektere vores domstole, prøver vi på at værne om det princip, vi har, om åbenhed i retsplejen. At retsmøder skal kunne overværes, og at retsmødet skal kunne overværes, uden at man lider overlast, uden at rettens personale lider overlast, uden at tiltalte lider overlast, er præcis det, man ønsker at opnå med det her lovforslag. For hvis man ellers ingenting gør, vil det være sådan i fremtiden, at det simpelt hen er for farligt at møde op til visse retssager, og det synes vi trods alt ikke er rimeligt i Danmark. Det er os, der sætter reglerne, det er os, der sætter dagsordenen, og ikke de kriminelle.

Kl. 12:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ingen medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger. Så er det justitsministeren.

Kl. 12:00

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand, og en stor tak til partierne, som jo i dag med en lille variation, men dog alligevel har været positive over for regeringens lovforslag. Som det har været fremme, er formålet med lovforslaget jo at højne sikkerheden ved vores domstole. Forslaget indeholder to elementer.

Der foreslås som sagt for det første, at der indføres en ordning, hvorefter lands- og byretssager kan afvikles i en særligt sikret retssal, når særlige sikkerhedsmæssige hensyn tilsiger det. Jeg tror, at vi alle sammen kan fremkalde billeder på nethinden af de meget store politiopbud, der er ved eksempelvis Østre Landsret, som blev nævnt, og man har også set det andre steder. Det er eksempelvis rockeres og bandemedlemmers adfærd over for forbipasserende, over for politiet og andre, som skal ind i retsbygningen, eventuelt for bare at følge sagen eller for at være vidner. Det er helt uacceptabelt, og derfor

handler det selvfølgelig også om det, altså om, at vi på den ene side sikrer, at vi har åbenhed om retsplejen i Danmark, fortsat skal værne om den og fortsat skal have den, men på den anden side selvfølgelig skal dæmme op over for de tendenser, som vi har set igennem flere år, og som regeringen altså er fast besluttet på at gøre noget ved.

Domstolene får så samtidig en hjemmel til at etablere en eller flere retsbygninger med særligt sikrede retssale til brug i sager på tværs af retskredsene. I første omgang er tanken altså den, at der etableres en sådan særligt sikret retssal i en retsbygning i umiddelbar nærhed af Vestre Fængsel her i København til brug for retterne i Københavnsområdet. Retsbygningen forudsættes i givet fald også at skulle anvendes af dommervagten ved Københavns Byret og Retten på Frederiksberg. Med den del af lovforslaget – det har også været fremme her under debatten i dag – følges der op på den aftale, som regeringen lavede med Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti tilbage i november 2012, om Kriminalforsorgens økonomi for årene 2013-2016. Det var den første del.

For det andet foreslås det, at der skabes hjemmel til at foretage sikkerhedskontrol i forbindelse med adgang til dele af retsbygningen i form af visitation af påklædning og undersøgelse af medbragte effekter. Forslaget udspringer faktisk af et ønske fra personaleforeningerne ved domstolene. De har peget på, at domstolenes personale i stigende grad føler sig utrygge i deres daglige arbejde. Der er også flere blandt personalet, der har oplevet situationer i retssalen, hvor de konkret har følt deres sikkerhed truet.

Så er det også rigtigt, at lovforslaget har givet anledning til kritik fra navnlig domstolenes side. Der er under høringen bl.a. blevet peget på, at vi ved at placere retsbygningen ved Vestre Fængsel risikerer at sende et forkert signal om, at domstolene ikke længere er uafhængige, men er en del af politi og kriminalforsorg. Jeg må sige, at den bekymring deler jeg ikke. Regeringen er meget optaget af domstolenes uafhængighed. Det er også vigtigt, at borgerne oplever, at domstolene er uafhængige og er en myndighed, de har respekt for, men jo selvfølgelig også er en myndighed, som de har tillid til. Jeg vil gerne slå fast, at det naturligvis er helt afgørende, at en ny retsbygning i umiddelbar nærhed af Vestre Fængsel både udformes og indrettes på en måde, der understreger, at bygningen rummer en uafhængig domsmagt. Derfor vil det selvfølgelig heller ikke komme på tale at placere retsbygningen inden for fængslets mure, overhovedet ikke. Så med den opbakning til regeringens lovforslag, som jeg har hørt her i dag, er jeg sikker på, at vi finder en løsning, som også er til gavn for domstolene.

Med de her ord, endnu en gang tak for opbakningen til regeringens lovforslag. Jeg ser frem til den videre behandling, hvor vi selvfølgelig står til rådighed for besvarelse af spørgsmål.

Kl. 12:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Karsten Lauritzen, Venstre.

Kl. 12:05

Karsten Lauritzen (V):

Tak til ministeren for talen. Det er en bemærkning til, at der jo er en række høringssvar, ikke mindst det fra Domstolsstyrelsen, hvori man påpeger, at der slet ikke er sammenhæng i økonomien. Og det forholder man sig ikke rigtig til i høringsnotatet, ud over at man konstaterer, at de beregninger, man har, er rigtige. Men beregningerne står jo ikke i lovforslaget.

Jeg vil bare høre, om ministeren kunne sige lidt mere om, hvorvidt man er sikker på, at der er økonomi i det her, altså at det er udgiftsneutralt – især set i lyset af den kritik, som en række af høringsparterne har fremsat, af det med at samle alle grundlovsforhørene i den her nye sikrede retssal.

Jeg synes principielt, det er en god idé, men alle høringsparterne peger på, at det samlet set ikke vil være en besparelse. Jeg vil høre, om ministeren kunne knytte nogle yderligere bemærkninger til det, når man nu ikke har forholdt sig til det i høringsnotatet.

Kl. 12:07

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 12:06

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er selvfølgelig regeringens opfattelse, at der her er tale om – om man vil – en positiv business case, som det også formuleres i et moderne managementsprog. Hele grundlaget for det er selvfølgelig, at økonomien hænger sammen, og at der også dér er en fordel ved at gøre det. Og det er ved siden af de andre hensyn, der jo altså taler for at gøre det, eksempelvis de sikkerhedshensyn, der er omkring afviklingen af de her højrisikosager, og så også det særlige hensyn, der er – lige nøjagtig når vi taler om den her type af sager – til bl.a. personalet.

Kl. 12:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 12:06

Karsten Lauritzen (V):

Jamen jeg vil godt kvittere for svaret og sige, at det selvfølgelig er noget, vi vil spørge ind til i udvalgsbehandlingen. Jeg kan forstå på justitsministerens svar, at der ligger betydelige overvejelser bag, en business case, og den ser vi så frem til bliver oversendt, så man kan få overbevist også høringsparterne om, at de har helt forkert fat i det, når de siger, at det her rent faktisk er noget, der kommer til at koste penge, og ikke noget, der sparer penge. Men jeg kvitterer for svaret og glæder mig til udvalgsbehandlingen.

Kl. 12:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 12:07

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det ser jeg frem til, og jeg håber, at Venstre bakker op om det her forslag. Det er et forslag, som man måske med rette kan sige – med den udvikling, der eksempelvis har været i rocker-bande-kriminaliteten, og de meget alvorlige sager, som bliver behandlet ved domstolene – man skulle have set på før. Nu tager vi fat på det, og jeg håber selvfølgelig på, at Venstre også ender med at bakke op om forslaget. Det hørte jeg også.

Kl. 12:07

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har ønsket korte bemærkninger.

Dermed er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes på tirsdag den 12. november 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal iøvrigt henviser til ugeplanen, der også fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 12:08).
